

பேராசிரியர்
திருமணம் செவ்வக் கேசவராய முதலியார்
பயன்படுத்திய இந்நூல்
அவர்கள் தம் பேரன் திருவாளர்
தி நம்பிராசன் அவர்களால்
மறைமலையடிகள் நூல்நிலையத்திற்கு
அன்பளிப்பாக
வழங்கப்பெற்றது.

உ
கணபதி துணை

சிதம்பரம் பச்சகந்தையர்மடம்
ஸ்ரீ சேன்னமல்லையர் அருளிச்சேய்த

சிவசிவ வெண்பா,

திருவாவடுதறை

ஸ்ரீ சிவஞான சுவாமிகள் அருளிச்சேய்த

சோமேசர்

முதுமொழி வெண்பா

சிதம்பரம் ஈசானியமடம்

ஸ்ரீ இராமலிங்க சுவாமிகள் அருளிச்சேய்த

நுகேசர் முதுநெறிவெண்பா.

[மேற்படி நூல்கள் ஒவ்வொன்றிலும் வரும்
திருக்குறள் அதிகார அட்டவணையுடன்]

ஐதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை,

87, தம்புசெட்டி வீதி, சேன்னை.

1920

விலை அணை 8

[All Rights Reserved]

முகவுரை

சிதம்பரம் பச்சைகந்தையர் மடத்து வீரசைவராகிய ஸ்ரீ சேன்ன மல்லையர் அருளிச்செய்த சிவசிவவேண்பா, திருவாவடுதறை ஸ்ரீ சிவஞானசுவாமிகள் அருளிச்செய்த சோமேசர் முதுமொழி வேண்பா இவ்விருநூல்களும் திருக்குறளின் வழிநூல்களாக, ஒவ்வொரு நூலும் திருக்குறளின் அதிகார வரிசையில் ஒவ்வொரு அதிகாரத்துக்கும் இரண்டிரண்டு செய்யுள் விகிதமாகச் செய்யப்பட்ட இரு நூற்றறுபத்தாறு நேரிசை வெண்பாக்களால் இயற்றப்பட்டுள்ளது. அதிகாரத்திற் கிரண்டாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும் செய்யுட்க ளிரண்டிலும், ஒன்று 'சிவசிவா' என்ற முன்னிலையையும், ஒன்று 'சோமேசர்' என்ற முன்னிலையையும் உடையன. அவ்விரண்டின் சுற்றடிகளும் அவ்வவ்வதிகாரத்திலுள்ள இரண்டு குறள் வெண்பாக்களாகவே அமைந்துள்ளன. “வழிநூல் செய்வோர் முன்னோர் நூற்கருத்துக்களைப் பெரும்பாலும் தழுவிச் செய்வதோடு, அவர்களுடைய செய்யுட்களையும் தங்கள் செய்யுட்களினிடையே பொதிந்து சொல்லுதல் தகுதியாம்” என்ற முறைப்படியே, இதன் செய்யுட்களில் குறள் வெண்பாக்களே சுற்றடிகளாக அமைக்கப்பெற்றிருக்கின்றன.

இவை இங்ஙனம் அமைந்து அரிய பல நீதிகளையும் உதாரணமான பல நீதிக் கதைகளையும், குறளின் அதிகார வரம்புகளையும், அதன் செய்யுட்களையும் உடையதாயிருத்தலினாலே, இவற்றைப் வாசித்தலால் திருக்குறள் முழுவு

தையும் வாசித்ததுபோலாவதோடு, திருக்குறளில் இரு நூற்றுப்பத்தாறு செய்யுட்களும் மனப்பாடமாம். அநேக நீதிக் கதைகளையும் உணரலாகும்; தெய்வ சிந்தனையும் உண்டாகும்; அன்றியும், நற்பயன்களையும் அடையலாம். “சுருங்கச் சொல்லல் விளங்கவைத்தல்” என்ற முறைப்படி, கடல்போன்ற திருக்குறட் கருத்துக்களை யெல்லாம் சுருக்கி அடக்கி அநேகம் உதாரணக் கதைகளையுஞ் செறித்துப் பல அரிய விஷயங்களை விளங்க அமைத்திருக்கும் இந் நூல்கள், உலகில் நாற்பொருட் பயன்களையும் அடைய விரும்பும் தமிழறிஞர்க்கு உயிரினுஞ் சிறந்த நூல்களா மென்பது எல்லோரும் ஒப்பமுடிந்த விஷயம்.

முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா என்னும் இவ்வரிய நூல் முருகக்கடவுளை முன்னிலைப்படுத்தி அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்னும் முப்பாநூலாகிய திருக்குறளின் முழுக் கருத்துக்களையுந் தழுவி, முதிய சன் மார்க்கங்களை யுடையதாக, தெய்வ ஸ்தோத்திரமும் விரவி வரக் கிதம்பரம ஈசானியமடம் பூநீமத் திராமலிங்க சுவாமிகளால் செய்யப்பட்ட சிறந்த வோர் நீதிநூலாகும். இது, குறளில் உள்ள நூற்றுமுப்பத்துமூன்று அதிகாரங்களில் கிரமப்படியே ஒவ்வொரு அதிகாரத்துக்கும் ஒவ்வொரு நேரிசை வெண்பாவாக அமைக்கப்பெற்ற நூற்றுமுப்பத்து மூன்று செய்யுட்களையுடையது. ஒவ்வொரு வெண்பாவின் சுற்றடியிரண்டும் குறளின் ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலுமுள்ள பத்துக்குறள் வெண்பாக்களில் ஒன்றாகவே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் திருக்குறளின் ஒவ்வொரு அதிகாரத்தின் நீதியும், அதற்குதாரணமான பண்டைய சரித்திரங்களும், முருகக்கடவுளின் திருநாம உச்ச சிற்பும் அடங்கியிருக்கின்றன.

முகவுரை

இஃதிங்ஙனம் முருகேசர் முன்னிலையும், பழைய நீதிகளும் பொருந்திய வெண்பாக்களால் அமைக்கப்பெற்றிருக்குங் காரணத்தைக் கொண்டே, இதற்கு 'முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா' என்னும் பெயர் ஏற்பட்டது. இது திருக்குறளுக்குவழி நூலாய், "முன்னோர்மொழிபொருளோயன்றி யவர்மொழியும், பொன்னேபோற் போற்றுவம்" என்ற முறைப்படி, அதன் செய்யுட்களையே சுற்றடிக்களாகப் பெற்ற வெண்பாக்களால் அமைத்திருத்தலான இதனைத் திருக்குறட் சாரமென்றே சொல்லலாம். திருக்குறளில் ஆயிரத்து முந்நூற்றுமுப்பது செய்யுள்களில் அடங்கியிருக்கும் நீதிகள் முழுவதும் இதன் நூற்று முப்பத்துமூன்று செய்யுட்களில் அடங்கி யிருப்பதால், இதனை வாசிப்போர்க்குத் திருக்குறள் முழுவதையும் வாசிப்பதனால் எவ்வளவு ஞான முண்டாகுமோ அவ்வளவு ஞான முண்டாவதோடு, திருக்குறள்திகாரங்களில் ஒவ்வொரு பாடலும் பாடமாகிவிடும். இன்னும் பல நீதிக் கதைகளும் விளங்கும்; தெய்வசித்தனையும் ஏற்படும். இத்தகைய அரும்பெரும் பயன்களையுடைய இந்நூல் தமிழ் மக்கட் கின்றியமையாத தென்பது எல்லோர்க்கும் தெள்ளிதின் விளங்கும்.

ஆகவே, இத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த இந் நூல்களைத் தமிழ் நாட்டினர்க்குப் பயன்படுத்தக் கருதி வெளிப்படுத்தலாயிற்று. இவற்றை அபிமானிக்கும் கடமை தமிழகத்திற் குரியதாம்.

இங்ஙனம்

வீ. ஆறுமுகன்.

சிவசிவவேண்டா, சோமேசர் முதுமேழி வேண்டா, முருகேசர் முதுமேழி வேண்டா ஆகிய இம்முன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை.

பகுதி	குறள் அதிகார எண்	குறள் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சிவ-சோ- மு-மொழி வேண்டா பக்கம்	முருகேசர் முதுமேழி வேண்டா பக்கம்
1	13	அடக்கமுடைமை	மன மொழி மெய்கள் தீயவழியிலே செல்லாது அடக்குதலுடையனாதல்	6	4
2	64	அமைச்சு	அமைச்சனது நற்குண நற்செய்கைகள்	23	14
3	75	அரண்	நாட்டிற்கு உறுப்பாய் அடங்குவதாயினும் அந்நாட்டிற்கும் அரசுசனுகும் பகைவரால் தொலைவு வாராவண்ணம் சேமமாய் நின்ற காக்கும் அரணினது தன்மை	26	16
4	25	அருளுடைமை	தொடர்பு பற்றாது இயல்பாக எல்லாவுயிர்களிடத்தும் செல்வதாகிய கருணையை உடைய மாதல்	10	6
5	115	அலரறிவுறுத்தல்	பிறர் சொல்லுகின்ற அலரை அறிவித்தல்	40	24

6	127	அவர்வயின்விதம் பல்	தலைமகனும் தலைமகளும் ஆசை யிருதியால் ஒருவரை யொரு வர் காணுதற்கு விரைதல்	44	27
7	37	அவாவறுத்தல்	புலன்களின்மேற் பழைய பழக்க வசத்தாற் செல்லும் நிறைவை இடைவிடாத மெய்ப்பொருள் உணர்வால் அறுத்தல்	14	9
8	73	அவைவஞ்சாமை	சொல்லுதற்குரிய சபையை யறி ந்து சொல்லுங்கால் அதற்குஞ் சாமை	26	16
9	52	அவையறிதல்	அரசனோடிருந்த சபை யியல்பை யறிதல்	25	16
10	17	அழுக்காறுமை	பிறரது செல்வமுதலியவற்றைக் கண்டு சகியாமை	7	5
11	4	அறன்வலியுறுத் தல்	ஏனைப்பொருளு மன்பமும்போ லாது அறன் இம்மை மறுமை வீடுண்ணும் மூன்றீனையும் அளித்தலால் இது அவ் வீர னாடினும் வலியுடைத் தென் பது கூறுதல்	3	2
12	43	அறிவுடைமை	கல்வி ஓகர்விகளினாலாகிய அறி வேழு உண்மை யறிவை உடையவனாதல்	16	10
13	8	அன்புடைமை	சம்பந்த முடையவரிடத்தே காது லை யுடையவனாதல்	4	3

சிவசிவவெண்பா, சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா. முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா ஆகிய இம்மூன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை

பகுதி	திறன் அதிகார எண்	திறன் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சிவ-சோமேசர் முருகேசர் மு-மொழி முதுநெறி வெண்பா பக்கம்	பக்கம்
14	62	ஆன்வியையுடைமை	இடைவிடாத மெய்ம்முயற்சி	22	14
15	86	இகல்	உடையனாதல் இருவர்தம்முள்ளே போர்செய்து வலிமை தொலைதற்கு எதுவா இய மாறுபாடு	30	18
16	50	இடனறிதல்	வெல்லுதற்கேற்ற நிலத்தை யறிதல்	18	11
17	63	இடுக்கணழியாமை	தொழிலிலே முயல்வோன் ஊழினுவாவது, பொருளின்மையாலாவது, மெய் வருத்தத்தாலாவது தனக்குத் துன்பம் வந்தவிடத்து அதற்கு மனங் கலங்காமை	22	14
18	107	இரவச்சம்	மாணங் கெடவரும் இரத்தலுக்கு அஞ்சாதல்	37	23
19	106	இரவு	மாணங்கெடாத இரவு இரவாமை யோடு ஒத்தலின் அவலிரவின் சிறப்புக் கூறுதல்	37	22

20	5	இல்வாழ்க்கை	இல்லாளனோடுகூடி வாழ்தலினது சிறப்பு	3	2
21	39	இறைமீட்டி	அரசனது நற்குண நற்செய்கைகள்	14	9
22	10	இனியவைவாழ்நல்	மனத்தின்கணுள்ள மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் இனிய சொற்களைச் சொல்லுதல்	5	3
23	32	இன்னுசெய்யாமை	தனக்கொரு பயனைக் குறித்தாவது, வைரம் பற்றியாவது, சோர்விலாவது ஒருயிர்க்குத் துன்பந் தருமவைகளேச் செய்யாமை	12	8
24	23	நகை	வறியாய் ஏற்றோர்க்கு இல்லை யென்றது கொடுத்தல்	9	6
25	89	உட்பகை	புறப்பகைக்கு இடமாக்கிக் கொடுத்தது அது வெல்லுமனவும் உள்ளாய் நிற்கும் பகை	31	19
26	104	உழவு	சிறுபான்மை வரணிகளாகும் பெரும்பான்மை வேளாளர்க்கு முரித்தாகிய உழுதற்செழிற் தலைமசனது அவயவங்கள் தம் மழ்கு அழிதல்	36	22
27	124	உறுப்புநலனழிதல்	மனம் சமல்தலின் னித் தொழில்	43	26
28	60	ஊக்கமுடைமை	..செய்தலிலே எழுச்சி யுடைத்தாதல்	21	13

சிவசிவவேண்டா, சோமேசர் முதுமொழி வேண்டா, முருகேசர் முதுநெறி வேண்டா ஆகிய இம்மூன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை

பக்கம்	குறள் அதிகார எண்	குறள் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சிவ-சோம-முருகேசர் முதுநெறி வேண்டா பக்கம்		
				சிவ-சோம-முருகேசர் முதுநெறி வேண்டா பக்கம்	முதுநெறி வேண்டா பக்கம்	பக்கம்
29	138	ஊடலுவகை	ஊடலால் தமக்குக் கூடலின்புற் சிறந்தவிடத்து அச் சிறப்பிற் கேதுவாகிய அவலுடலைத் த லைமகள் மகிழ்தலும தலைமகள் மகிழ்தலுமாம	46		28
30	38	ஊழ்	இருவினையுடையன்களும் செய்த வனையே சென்று அடைவதற் கேதுவாகிய நியதி	14		9
31	22	ஓப்புரவற்தல்	உலக நடைமைய அறிந்துசெய்தல்	9		6
32	14	ஒழுக்கமுடைமை	தத்தம் வருணத்திற்கும் ஆச்சிர மத்திற்கும் உரிய ஒழுக்கத்தி னை உடையாராதல்	6		4
33	59	ஒற்றாடல்	பகைவர் அயலோர் நட்பினர் என் னும் மூன்று திறத்தாரிடத்து ம நீகழ்த்தவை யறிதற்கு ஒற் றரை ஆளுதல்			
34	1	கடவுள் வாழ்த்து	கவி, தான் வழிபடு கடவுளையா வது, எடுத்தக்கொண்ட பொ	21		13

35	53	கண்ணோட்டம் 7-10	ருட்கு ஏற்புடைக் கடவுளையா வது வாழ்த்துதல்	2	1
36	118	கண்விதுப்பழிதல்	தன்னோடு பழகினவரைக் கண் டால் அவர் சொல்லப்பட்டன வற்றை மறக்கமாட்டாமை	21	18
37	108	கயமை	கண்கள் தலைமகனைக் காணுதற்கு விரைதலாலே வருந்துதல்	41	25
38	41	தல்லாமை	பொருட்பாலிற் கூறிய நற்குண ங்கள் யாவும் இலராகிய கீழோ ரது தன்மை	37	23
39	40	தல்வி	கல்லாமையின் இழிவு	15	9
40	29	கள்ளாமை	அறநூல் முதலியவற்றைக் கற்ற லின் சிறப்பு	15	9
41	93	கள்ளாண்மை	பிறருடைமையா யிருக்கும் யா தொரு பொருளையும் அவரை வஞ்சித்துக் கொள்ள நினையா மை	11	7
42	122	கணவிகிலையுரைத் தல்	ஒழுக்கமும் உயர்வு மழிப்பதாகிய கள்ளினை உண்ணாமையினது சிறப்பு	32	20
43	113	காதற்சிறப்புரைத் தல்	தலைமகன் கண்ட கணவினது நிலைமையைச் சொல்லுதல் தலைமகன், தலைமகள் ஆகையி தையக் கூறல்	42	26
				39	24

சிவசிவவேண்பா, சோமேசா முதுமொழி வெண்பா, முருகேசர் முதுநெறி
வேண்பா ஆகிய இம்மூன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை

பகுதி	குறள் அதிகார எண்	குறள் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சிவ-சோ-முருகேசர் மு-மொழி வெண்பா பக்கம்	முதுநெறி வெண்பா பக்கம்
44	49	காலமறிதல்	வலிமையினால் மிகுதி யுடையனாய் ப்பவைகவன்மேற் போர்க்குச செல்லும் அரசன் வெல்லுதற் கேற்ற காலத்தினை யறிதல்	18	11
45	103	குடிசெயல்வகை	தான் பிறந்த குடியை உயரச் செய்தலின் விதம்	36	22
46	96	குடிமை	உயர்ந்த குடியிற் பிறந்தாரது தன்மை	33	20
47	71	குறிப்பறிதல்	பிறர் நினைத்ததை ஆவர் சொல்லாமல் அறிதல்	25	15
48	110	குறிப்பறிதல்	தலைமகள், தலைமகள் குறிப்பையறிதல்	38	23
49	128	குறிப்பறிவறுத்தல்	ஒருவர் குறிப்பை ஒருவர்க்கு அறிவறுத்தல்	44	27
50	44	குற்றந் கடிதல்	மாமம், குரோதம், உலோபம், மானம், உவகை, மீதம் என்னும் குற்றங்களை அகற்றுதல்.	16	10

51	83	கூடாநட்பு	பணகையாயல் உள்ளே கூடாதிருந்தே சமயங் கிடைக்கு மனவும் புறத்திலேகூடி நடப்பவர்கட்பு	29	18
52	28	கூடாவெரீழுக்கம்	தவவேட முடையராய் நின்ற அத் தவத்தோடு பொருந்தாத தாகிய தீய வொழுக்கத்தின உடையாராதல்	11	7
53	42	கேள்வி	கேட்கத்தகுமதூலின் பொருள்களாக் கற்றறிந்தார் கூறக் கேட்டல்	15	10
54	56	கொடுங்கோன்மை	செங்கோலினது கோணுதற்றன்மை	20	12
55	33	கொல்லாமை	ஐயறிவுடையவை முதல் ஓரறிவுடையவைகள் ஈறாகிய உயிர்களைச் சொர்வினாலும் கொல்லுதலைச் செய்யாமை	12	8
56	99	காண்ருண்மை	பல குணங்களாலும் நிறைந்து, அனைவகளை ஆளுதற்றன்மை	34	21
57	46	கின்றினஞ் சேராமை	அறிவை வேறுபடுத்தி இருமையுங்கெடுக்கும் இயல்பையுடைய கிறிய வினத்தைப் பொருந்தாமை	17	10
58	53	கற்றந்தழால்	தன்னது சுற்றத்தாரைத் தன்னைவிட்டு நீங்காவண்ணம் தழுவுதல்	19	12

சிவசிவவேண்பா, சோமேசர் முதுமொழி வேண்பா, முருகேசர்-முதுநெறி வேண்பா ஆகிய இம்மூன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை.

பு ந ட ப பு	துறள் அதிகா ர எண்	துறள் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சிவ-சோ- மு-மொழி வேண்பா பக்கம்	முருகேசர் முதுநெறி வேண்பா பக்கம்
59	94	நூது	குதாடுதலின் இயல்பு	33	20
60	55	செங்கோன்மை	ஒரு பக்கத்திலே கோடாமற் செ வ்விய கோல்போல அரசனும் செய்யப்படும் முறைநனது தன்மை	20	12
61	11	செய்ந்நன்றி யறி தல்	தனக்குப் பிறர் செய்த நன்றி யை மறவாமை	5	3
62	65	சூசால் வன்மை	தான் நினைத்த தொழில் முடியும் வழியால் வார்த்தைகளைச் சொ ல்ல வல்லவனாதல்	23	14
63	109	தகையணங்குறுத் தல்	தலைமகன் பொழிற்கண்ணே தனி த்து நின்றவனது அழகு தன க்கு வருத்த முண்டாக்குத லைச் சொல்லுதல்	38	23
64	27	தவம்	மனம் பொறிவழிப் போகாது நிற் றற் பொருட்டு விரதங்களால் உண்டி சுருக்கல் முதலியன	10	7
65	120	தனிப்படர்மிசுதி	தனியாகிய துன்ப மிகுதி	41	25

66	82	தீசட்பு	தீக் குணத்தாரோடு உளதாகிய கட்டி	29	18
67	21	திவினையச்சம	பாவங்களா யுள்ளவற்றை செய்தற்கு அஞ்சுதல்	8	5
68	35	துறவு	புறமாகிய செல்வத்திலும் அகமாகிய உடம்பிலும் உண்டாகிய பற்றை அவைகளின் நிலையானை நோக்கி விடுதல்	13	8
69	69	துறு	பொருத்தல் பிரித்தல்களுக்கு வேற்றரசரிடத்தே செல்வாரது தன்மை	24	15
70	47	தெரிந்துசெயல்வகை	செய்வனவற்றை ஆராய்ந்து செய்யுதல்	17	11
71	51	தெரிந்துதெனிடல்	பிறப்பு குணம் அறிவு என்பவைகளையும் செய்கையையும் காட்சி முதலிய பிரமாணங்களால் ஆராய்ந்து தெனிடல்	18	11
72	52	தெரிந்து வினையடல்	தெளியப்பட்டவரை அவர் செய்யவல்ல தொழில்களையறிந்து அவைகளிலே ஆனும் திறம் பகைவர் அயலோர் நடப்பினரை ன்னும் பூவகை யோரிடத்து ம் அறத்தின் வழுவாது ஒப்ப நிற்கும் நிலைமை	19	12
73	12	நடுவுநிலைமை		5	4

சுவசவவேணபா, சோமேசர் முதுமொழி வேண்பா, முருகேசர் முதுநெறி வேண்பா ஆகிய இம்மூன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அசிகர் அட்டவணை

பு. நெ. எண்.	குறள் அடிகள் எண்.	குறள் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சிவ-சோ-முருகேசர் மு-மொழி வேண்பா பக்கம்	பக்கம்
74	80	நட்பாராய்தல்	நட்பினரை ஆராய்ந்தறிந்தே னேனெக்க வேண்டுதலால், அவரை ஆராய்ந்திறம் புணர்ச்சி, பழகுதல், உணர்ச்சி யொத்தல் என்னும் மூன்றா லும் நீகழ்வதாகிய தொடர்பு தலைவன: தலைவி நலத்தைப் புனைந்து சொல்லியது அனுபவிக்கப்படுவன யாவும் இவ் வாமை	28	17
75	79	நட்பு		28	17
76	112	நலம்புனைந்துரைத் தல்		39	24
77	105	தல்குரவு		36	22
78	101	நன்றியில் செல்வம்	சம்பாதித்தவனுக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுதலில்லாத செல்வத் தின் சிறப்பு	35	21
79	74	நாடு	அரண்முதலிய அங்கங்களுக்கு அ வசியம் வேண்டுவதாகிய நாடு முன் சொல்லப்பட்ட சால்பு பண் பு முதலிய குணங்களா லுயர்ந் தேரர் தமக்குத் தகாத கருமங்	26	16
80	102	நரணுடைமை			

81	114	நாணுத்துறவுரைத் தல்	தனில் நாணுத்துறவுரைத் தன்மை	85	22
82	34	நிலையாஹு	ஆற்றானுகிய தலைமகன் தனது நாண மிழத்தலைச் சொல்லுதல்	39	24
83	126	நிறையயழிதல்	தோற்ற முடையலை யெல்லாம் நிலபெறுத் தன்மை	13	8
84	121	நினைந்தவர் புலம்ப ல்	தலைமகள் மனதிலே அடக்கப் படுமவைகளே ஆசை மிகுதி யால் அடக்கமாட்டாமல் வெ ளிப்படுத்தல்	43	26
85	3	நீத்தார் பெருமை	தலைமகள் தலைமகனை நினைந்து வருந்துதல்	42	25
86	125	நெஞ்சொடுகினத்த ல்	முற்றத்துறந்த முனிவரது பெ ருமை கூறுதல்	2	2
87	130	நெஞ்சொடு புலத்த ல்	பிரிவின் பொருமை மேற்படத் தனக்கு ஒரு பற்றுக்கோடு கா னாத தலைமகள் தன் நெஞ் சொடு சொல்லுதல்	43	26
88	38	பகைத்திறந் தெரி தல்	புணர்ச்சி விதும்புகின்ற நெஞ்ச டனை தலைமகள் புலத்தல்	45	27
89	87	பகைமாட்சி	பகைத்திறங்களை ஆராய்ந்தறிதல் ஆறிவில்லாமை முதலிய குற்ற னுடையால் பகையை மாட்சிமைப்படுத்தல்	31	19
				30	19

சிவசிவவெண்பா, சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா, முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா ஆகிய இம்மூன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை.

பகுதி	திறன் அதிகார எண்	திறன் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சுவசோ- மு-மொழி வேண்பா பக்கம்	முருகேசர் முதுநெறி வேண்பா பக்கம்
90	119	பசப்புறுபருவரல்	பிரிவாற்றாமைமால் வரும் நிற வேறுபாட்டால் உண்டாகிய வருத்தம்	41	25
91	117	படர்மெலிந் திரங்கல்	பிரிவாற்றாநாகிய சலிமகள் சா னுறுகின்ற துன்பத்தினை எப் போதும் நினைத்தலின் அந் நினைவால் மெலிந்திரங்கல்	40	25
92	78	நீடைச்செருக்கு	சேனையினது மறயிக்குதி	27	17
93	77	படைமாட்சி	சேனையினது நன்மை	27	17
94	100	பண்புடைமை	பெருமை சான்றாண்மைகளில் தாம் வருவாது நன்றே எல்லா ரியல்புகளும் அறிந்து நடத்தல்	35	21
95	20	பயனில்சொவலாமை	தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம் பொருள் இன்பங்களுள் ஒன்றையும் தராத சொற்களைச் சொல்லாமை	8	5

96	81	பழமை	நட்பினரது பழமையார் தன்மையை நோக்கி அவர் செய்த பிழைகளைப் பொறுத்தீல்	28	17
97	116	புரிவாற்றாமை	தலைமகன் தலைமகளைப் பிரிந்து செல்லு நாளில் அப் பிரிவை அவன் பொறுக்கமாட்டாதவளாந் தன்மை	40	24
98	15	பிறனில்வியையாமை	காம மயக்கத்தாற் பிறனுடைய மனையாளே விரும்பாமை	6	4
99	24	புகழ்	இல்லறத்தில் வழுவாதார்க்கு இம்மைப் பயனாகி இவ் வலகத்தின்க ணிகழ்ந்து இறவாது	9	6
100	111	புணர்ச்சிமகிழ்தல்	திற்கும் ஐர்த்தி குறிப்பறிந்து புணர்ந்த தலைமகன் அப் புணர்ச்சியை மகிழ்ந்து கூறல்	38	23
101	129	புணர்ச்சி வினாம்பல்	தலைமகனும் தலைமகளும் புணர்ச்சிக்கண்ணே லிரைதல்	44	27
102	7	புதல்வரைப் பெறுதல்	தென்புலத்தார் கடன்செலுத்தற் குரிய நன்மக்களைப் பெறுதல்	4	3
103	131	புலவீ	தலைமகனும் தலைமகளும் ஒருவரோடொருவர் புலத்தல்	45	27
104	132	புலவீறுணுக்கம்	தலைமகனும் தலைமகளும் கூடி.. விருந்தவிடத்து, பிணங்குத்திருக் காரணம் இவ்வாதிருக்க		

சிவசிவவேண்ட்பா, சோமேசர் முதுமொழி வெண்ட்பா, முருகேசர் முதுநெறி வெண்ட்பா ஆகிய இம்மூன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை.					
பகுதி	குறள் அதிகார எண்	குறள் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் போதின்	சிவ-சோமேசர் முதுமொழி வெண்ட்பா பக்கம் முருகேசர் முதுநெறி வெண்ட்பா பக்கம்	
105	26	புலான்மறுத்தல் புல்லறிவாண்மை	வும் துட்பமாகிய ஒரு காரண மிருப்பதாக வுட்கொண்டு தலை மகள் பிணங்குதல் வண்ணுண்டலை ஒழித்தல் சுற்றறிவினனா விருந்தே தன்னைப் பேசறிவினனாக மதித்து, உயர்ந்தோர் கூறும் உறுதிச் சொல்லாகக் கொள்ளாமையகாணாதவிடத்துப் பிறரை இகழ்ந்துணையாமைய தன்வழி நடத்தற்கு உரியவளாகிய மனைவி வழியே தான் நடத்தல்	45	28
106	85			10	6
107	19	புறங்கூறாமை	தன்வழி நடத்தற்கு உரியவளாகிய மனைவி வழியே தான் நடத்தல்	30	18
108	91	பெண்வழிச்சேறல்		8	5
109	45	பெரியாரைத் துணைக்கோடல்	திருநெறிவிலக்கி நன்னெறியிற் செலுத்தும் பேரறிவுடையாரைத் தனக்கோர் துணையாகக் கொள்ளுதல்	32	19
				16	10

110	90	பெரியாரைப் பி ழையாமை பெருமை	பெரிய ராயினுரை அவமதித்து நடவாமை	31	19
111	98		செய்தற்கரிய செய்தல், செருக் கில்லாமை, பிறர் குற்றங் கூ- றுமை என்னிவைமுதலிய நற் குணங்களால் பெரிய ராயினு ரது தன்மை	34	21
112	84	பேதைமை	கற்றிருந்தும் யாதொன்றும் அறி யாமை	29	18
113	54	பொச்சாவாமை	அழகும் செல்வமும் ஆற்றலும் முதலானவைகளால் மகிழ்ந்து தன்னைக் காத்துக்கொள்ளாதல் முதலிய காரியங்களில் சோர் தலைச் செய்யாமை	19	12
114	76	பொருள் செயல்வ ணை	பொருளைச் சம்பாதித்தலின் வி தம்	27	16
115	123	பொழுதுகண்டிரங் கடி	மாலைப்பொழுது வந்தவிடத்து அதனைக்கண்டு தலைமகள் இர ங்குதல்	42	26
116	16	பொறையுடைமை	காரணம் பற்றியாவது அறியா மையாலாவது ஒருவன் தமக் குத் தீங்கு செய்யவழித் தாமு ம் அதனை அவனிடத்துச் செ ய்யாது பொறுத்தலை யுடைய ராதல்		

123	48	வலியறிதல்	பணகவரைத் தண்டஞ்செயக் குறித்தவன் இரு திறத்தினுமுள்ள வலிமைகளை அளந்தறிதல்	17	11
124	30	வாய்மை	மெய்யறிந்து தன்மை	11	7
125	6	வாழ்க்கைத் துணை நலம்	இல்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய மனையாளது நன்மை	3	2
126	2	வாண்சிறப்பு	-வுளது ஆணையால் உலகமும் அதற்குறுதியாகிய அறம்பொருளிற்பங்கனும் நடத்தற்கு வதுவாகிய மனையினது சிறப்புக் கூறுதல்	2	2
127	9	வீருந்தோம்பல்	பழக்க முடையவராயும் அஃதிலராயும் வரும் வீருதினரை உபசரித்தல்	4	3
128	68	வீணசெயல்வகை	மன வலிமையால் தொழிலைச் செய்யுந் திறம்	24	15
129	67	வீணத்திட்பம்	பரிசுத்தமாகிய தொழிலை முடிப்பவனுக்கு வேண்டுவதாகிய மனவலிமை	24	15
130	66	வீணத்தூய்மை	செயப்படுங் தொழில்கள் பொருளேயன்றி ஆறமும் புகழும் தந்து நல்லனவாதல்	23	14
131	31	வெகுனாமை	கொப்பஞ் செய்தற்குக் காரணமாகிய குற்றம் ஒருவனிடத்தே		

சிவசிவவேண்பா, சோமேசுர், முதுமொழி வேண்பா, முருகேசுர் முதுநெறி
வேண்பா ஆகிய இம்மூன்று நூல்களிலும் வரும் திருக்குறள் அதிகார அட்டவணை.

பகுதி	குறள் அதிகா ர எண்	குறள் அதிகாரம்	அதிகாரத்தின் பொருள்	சிவ-சோ- மு-மொழி வேண்பா பக்கம்	முருகேசுர் முதுநெறி வேண்பா பக்கம்
132	18	வெண்காமை	உண்டாகியவிடத்தும் கோப ஞ் செய்யாமை	12	7
133	57	வெருவந்தசெய்யா மை	பிறக்குரிய பொருளை அபகரிப் பதற்கு நினையாமை குடிகள் அஞ்சுவதும், பருதியஞ் சுவதும், தான் அஞ்சுவது மாகிய தொழில்களைச் செய் யாமை	7	5
				20	13

சிவசிவ வெண்பா,
சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா.

உ

கணபதிதுணை

சிவசிவ வெண்பாவும்,

சோமேசர்

முதுமொழி வெண்பாவும்.

காப்பு

தேன்னுலக நீதி சிவசிவா வென்றுதிரு
வன்னுவர் வெண்பாவால் வழுத்துறவெந்—குன்னதுணை
கந்தனிலீ ராருன கைமே வியகருணைத்
தந்திமுகன் செம்பதுமத் தாள்.

மதுவளரும் பூஞ்சடில மல்குசோ மேசர்
முதுமொழி வெண்பாவை மொழியப்—பொதுளு
மடம்பீடுங்கி யன்பர்க்கு வான்வீ டளிக்குங்
கடம்பொழி முக்கட் களிறு.

உவையடக்கம்

சிவசிவா வெண்பாரிச் செய்யுட் டிறந்தேர்ந்
தெவர்களுமென் தஞ்சா திசைத்தேன்—கவிஞரியற்
பண்பா லுரைத்த பழமொழிமுன் னீதுமொரு
வெண்பாநூ லாய்வினங்க வே.

கடவுள் வாழ்த்து

விற்பிரம்பா ஹற்றவடு மேவவுல கெங்குநிறை
சிற்பரனே தெய்வஞ் சிவசிவா—சொற்சிறந்த
அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாநி
பகவன் முதற்றே யுலகு. (அ)

சீர்கொளிறை யொன்றுண்டத் தெய்வநீ யென்றொப்பாத்
சோர்விலடை யாற்றெனின்றோஞ் சோமேசா—லோரில்
அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாநி
பகவன் முதற்றே யுலகு. (ஆ)

வான் சிறப்பு

பூமலர்கொ ணேரியற்கும் பூவையர்க்கும் பூமழைசெய்
திமைநலங் கண்டோஞ் சிவசிவா—பூமுற்
கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் ருக்கே
யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை. (உ)

நேய புகழ்த்துணையார் நீராட்டுங் கைதளர்ந்துன்
றாயமுடி மேல்வீழ்ந்தார் சோமேசா—வாயுங்கால்
தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின். (உ)

நீத்தார் பெருமை

நல்சைக ருக்கன்றி நாணுவதென் வேதமுனி
செல்ல மடவார் சிவசிவா—சொல்லின்
உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்புக்கோர் வித்து. (உ)

அத்திரவாக் காற்புத்தன் சென்னியறுத் தார்சண்பைச்
சுத்தனாந் தம்மன்பர் சோமேசா—நித்த
நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும். (உ)

அறன்வலியுறுத்தல்

எய்தருமம் பாலுயிர்தீத் தெய்துபொழு துங்கன்னன்
செய்தரும மீந்தான் சிவசிவா—வுய்யுநெறி
அன்றறிவா மென்னா தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்னுங்காற் பொன்றாத் துணை.

(சு)

தக்கனா வேள்வீத் தவத்தைமேற் கொண்டிருந்துந்
தொக்கவற மாயிற்றே சோமேசா—மிக்க
அழுக்கா றவாவெருளி யின்னாச்சொன் னான்கு
மழுக்கா வியன்ற தறம்.

(சு)

இல்வாழ்க்கை

எய்து சவுபரிக்கன் நீன்றமக ளாரைமணஞ்
செய்மீவர சீந்தான் சிவசிவா—ஆய்யதவத்
தாற்றி னொழுக்கி யறணிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி னேனன்மை யுடைத்து.

(இ)

இல்வாழ் தரும னியற்சந் திரசேனன்
றொல்வார்த்தை கீழ்ப்படுத்தான் சோமேசா—நல்ல
இயுல்பினு னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்
முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை.

(இ)

வாழ்க்கைத்துணைநலம்

சுத்தியிந்தப் பாமலரிச் சந்திரற்குச் சந்த்ரமதி
சித்த மொருமித்தாள் சிவசிவா—புத்தியுடன்
தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.

(சு)

ழவர் தடுப்பவங் கொண்டமுனைவப் பணிகொண்டா
யே வனகுயை சோமேசா—மேவுபிற
தெய்வந் தொழாஅன் கொழுநந் னொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யு மழை.

(சு)

புதல்வரைப் பெறுதல்

மறலி செயன்மாற்றி வயதா னுற்பெற்ற
திறன்மகப் பேராஞ் சிவசிவா—பெறுபே
தெழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்புடை மக்கட் பெறின்.

(எ)

பாடினார் வாண்டினிற்சம் பந்தரோன யாவோருஞ்
குடமகிழ்ச்சி மெய்யே சோமேசா—நாடியிடிவ்
தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா யினிது.

(ஈ)

அன்புடைமை

வேத்துரையாற் பூசைபுரி வேடன்மனை வெந்துமுன்போற்
சேர்ந்து பணிசெய்தான் சிவசிவா—வோர்ந்தவிடத்து
அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யல்கிலார்
கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு.

(அ)

தோன்ற வகைகாந்தந் தோன்றலைக்கண் மெண்ணெகிழ்ந்து
தோன்றினுள் முன்புநான் சோமேசா—தோன்றுகின்ற
அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்
புன்கணீர் பூச நரும்.

(ஆ)

விருந்தோம்பல்

அன்னமிடான் பொன்னு டடைந்துத் தனதுடலைத்
தின்னென வேதின்றான் சிவசிவா—மன்னியயற்
செவ்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பா
னல்விருந்து வானத் தவர்க்கு.

(ஈ)

பொன்னினையா ளன்பருக்கே போனகமீந் துள்ளருளாற்
சொன்னிகப் பெற்றாளே சோமேசா—பன்னில்
வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்ப்பெத லின்று.

(ஈ)

இனியவை கூறல்

தூன்றெடுத்தா னின்னொற் கொடுகருணை வாரிதியைச்
சென்றெடுத்தின்புற்றான் சிவசிவா—நூன்றெடுத்த
இன்னொ லினிதின்றல் காண்பா நெவன்கொலோ
வன்னொல் வழங்கு வது. (க௦)

இன்னொ லீராம னியம்பவி ரேணுகைசேய்
தூன்பமொழி யேபுகன்றான் சோமேசா—வன்புடைய
இன்னொ லினிதின்றல் காண்பா நெவன்கொலோ
வன்னொல் வழங்கு வது. (க௧)

செய்தநன்றியறிதல்

பூடணம்போல் வீடணன்மேற் போனவே லெற்றநன்றி
தேட முடியாதே சிவசிவா—காடியெதிர்
செய்யாமற் செய்த வதவிக்கு வையகமும்
வானகமு மாற்ற வரிது. (க௧)

பன்னு மசதிகன்றி பாராட்டிக் கோவைதூல்
சொன்னுளே யெளவைமுன்பு சோமேசா—மன்னாத்
தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொன்வர் பயன்றெறி வார். (க௧)

நடுவுநிலைமை

நங்கையுமை சொல்லா னடுவிகந்த மால்வெருவு
செங்க ணரவானான் சிவசிவா—வெங்குஞ்
சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. (க௨)

வெகியனா ளாமோவென் றெள்ளாது வெண்ணெய்நல்லூர்ச்
சோதிவழக் கேபுகழ்ந்தார் சோமேசா—வோதிந்
சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி. (க௨)

அடக்கமுடைமை

இறைமுருகன் முன்னின் றிசைத்தமொழி தேரான்
 சிறையிருந் தான்முன் சிவசிவா—புறவுறுப்பின்
 யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
 சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு. (க௭)

எல்லா முணர்ந்தும் விபாத னியம்பியவச்
 சொல்லாலே நாயார்ந்தான் சோமேசா—வல்லமையால்
 யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
 சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு. (க௭)

ஒழுக்கமுடைமை

தன்மதுரை சொன்ன பழிக்கஞ்சித் தகவுரைத்தான்,
 நென்மதுரை நாதன் சிவசிவா—வென்னின்
 ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய
 வழுக்கியும் வாயாற் சொல்லல். (க௮)

கீபனவே சொல்லுஞ் சிசுபாலன் முன்புசண்ணன்
 றாயதலாச் சொல்லுரையான் சோமேசா—வாயின்
 ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய
 வழுக்கியும் வாயாற் சொல்லல். (க௮)

பிறனில்லிழையாமை

வாழிழந்தான் சீதையினால் வாழ்விழந்தான் பத்துச்
 சிரமு மிழந்தான் சிவசிவா—வுரமாம்
 எனைத்துணைய ராயினு மென்னுந் தினைத்துணையுந்
 தேரான் பிறனில் புகல். (க௯)

ஆன்றவெழிற் சீதையைவோட் டைந்நான்கு தின்கரத்தான்
 ஞென்றுபழி மாறிலனே சோமேசா—வேன்ற
 பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு
 மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண். (க௯)

பொறையுடைமை

ஐவரிணு முன்னே னரசவையி லேபொறுத்த
செய்கை பெரிதன்றோ சிவசிவா—வையத்து
ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பர்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து. (கக)

ஒட்டலன்செய் தீமைக்கொ ருதுநா ரென்றுரைத்தார்
சுட்டியசீர் மெய்ப்பொருளார் சோமேசா—முட்ட
ஒறுத்தார் கொருநாளே யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ். (கக)

அழகீகாறுமை

மேருவுட னிகலி விந்தமலை வீறழிந்து
சேருநீல னூடே சிவசிவா—வோரின்
அழக்கா நெனவொரு பாவி திருச்செற்றத்
தீயுழி யுய்த்து விடும். (க௭)

அன்பரைக்கண் டமுக்காருஞ் சமணர்தம் வாயாற்
துன்பமுற்றார் வெங்கழுவிற் சோமேசா—வன்பாம்
அழக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்றார்
வழுக்கியுங் கேடின் பது. (க௭)

வெஃகாமை

வாசவ னோராசை கொளவந்த பலனையிந்தத்
தேச மறியாதோ சிவசிவா—பேசுங்காற்
சிறுநின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர். (கஅ)

நின்னப்டே கப்பழத்தை நீண்மறையோர்க் கீந்தவிதை
துன்னுதடி யோடழிந்தான் சோமேசா—பண்ணில்
நிவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாங்கே தரும். (கஅ)

புறங்கூறுமை

தந்திமகார் பேறுரைத்த கொற்றவனுந் தன்வரவுஞ்
சிந்தை செயலுற்றான் சிவசிவா—நிந்தை
பிறன்பழி கூறுவான் றன்பழி யுன்றந்
திறன்தெரிந்து கூறப் படும்.

(கக)

கூனியிரா மன்பிரிந்து போமாதே கூறினனே
தூநறம்பூங் கொன்றையணி சோமேசா—தானே
பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாட தேற்றா தவர்.

(கக)

பயலில சொல்லாமை

மன்னவையிற் சொன்ன வசையாற் சிசுபாலன்
சின்னமுற்றா னன்றோ சிவசிவா—வென்னிற்
பயனில்சொற் பாராட்டு வானே மகனெனல்
மக்கட் பதடி யெனல்.

(உ௧)

சேக்கிழார் சிந்தா மணிப்பயிற்சி தீதெனவே
தூக்கியுப் தேறித்தார் சோமேசா—நோக்கிற்
பயனில்சொற் பாராட்டு வானே மகனெனல்
மக்கட் பதடி யெனல்.

(உ௧)

தீவினையச்சம்

பார முடிபத்தம் பறித்தபழி சேதுவினற்
நீருதலி னானே சிவசிவா—சாருமிகற்
நீயவை தீய பயத்தலாற் நீயவை
தீயினு மஞ்சப் படும்.

(உ௨)

தூற்றொருவர்க் கூறகொண்டு கொன்றதம்மை யேகூடச்
சொற்றதுகை கண்டோமே சோமேசா—வற்றான்
மறந்தம் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்
அறிஞ்சூழஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு.

(உ௩)

ஒப்புரவறிதல்

தாயைத் தழிகவென்ற தந்தைமொழி தவறாச்
சேயைப்போ லுண்டோ சிவசிவா—வாயுமிடத்து
ஒத்த தறிவா னுயர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும். (உஉ)

பண்டைநினை வெண்ணினொந்தார் பாகஞ்செய் மாறராக்
தொண்டர் மனைவியார் சோமேசா—கண்டோ
நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னுதல் செயுநீர்மை
செய்யா தமைகலா வாறு. (உஉ)

ஈடுத

தந்தைத் தினமைதரும் புருவை நிகர்வார்
சிந்திக்கி னெங்கே சிவசிவா—சிந்தித்
திலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யிதல்
ஞலனுடையான் கண்ணே யுள. (உஉ)

மீனென் றரைப்பளவு மிக்ருகுகை பெற்றிலர்வன்
நோள ரியற்பகையார் சோமேசா—நீளுகிகல்
இஞ்ஞ திரக்கப் படுத லிரந்தவ
நினமுகவ் காணு மளவு. (உஉ)

புகழ்

ஓடிவரு புடகன் றடலையரிந் தீந்தபுகழ்
தேட வரிதே சிவசிவா—நாடிவரின்
ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல
தூதிய மிவ்லை யுயர்க்கு. (உச)

போசன் கலிஞ்ருக்கே போதப் பரிந்தனித்தத்
தூசிலாக் கீர்த்திகொண்டான் சோமேசா—வாசையுடன்
ஈத லிசைபுட வாழ்த லதுவல்ல
தூதிய மிவ்லை யுயர்க்கு. (உச)

அந்நுநடமை

அன்றமகப் பெறுவாட் கண்ணைவடி வாகியான்
சென்றுதுணை செய்தான் சிவசிவா—பென்றும்
அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம்
பூரியார் கண்ணு முன. (உ௬)

ழூர்த்திபால் வன்கண்மை மூண்ட வடுகரசன்
சூர்த்திறந்தா னுயந்தாடுஞ் சோமேசா—கூர்த்த
பொருளற்றார் பூப்ப ரொருகா வருளற்றா
மற்றார்மற் றாத லரிது. (உ௭)

புலான்மறுத்தல்

புன்புலா லுண்ணாது புள்ளடைந்த நன்கறிவார்
தின்பரோ தின்னார் சிவசிவா—துன்புறுஉந்
தன்னான் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்பா
னெகவன மாளு மருள். (உ௮)

மச்சஞ் சமந்துய்ப்ப வானோர்ப் பணிகொண்டான்
மச்சஞஞ் சூரபன்மன் சோமேசா—சிச்சயமே
தன்னான் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்பா
னெகவன மாளு மருள். (உ௯)

தவம்

ஆடும் பரிசேவ லானு னடற்கூன்
தேநிந் தவத்தாற் சிவசிவா—நாடுக்கால்
வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ
மீண்டு முயலப் படும். (உ௭)

சூர்மணநல் லூர்ச்சுடருள் பாருமணு கச்சிலர்தாங்
தூரநெறி நின்றயார்தார் சோமேசா—வோரில்
தவமும் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை
மஃதிலார் மேற்கொள் வது. (உ௮)

கூடாவொழக்கம்

அட்டுநர னூனிட் டரக்கன் பழிக்கரசைத்
தெட்டிவழி கொண்டான் சிவசிவா—சுட்டினர்க்குப்
பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்றென்
தேதம் பலவுந் தரும். (உஅ)

மரயனவ்வே டங்கொண்டே வன்சலந் தரன் கிழத்தி
தூயநலங் கவர்ந்தான் சோமேசா—வாயின்
வலியி னிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம்
புலியின்றோல் போர்த்துமேயந் தற்று. (உஅ)

கள்ளாமை

இவ்வலன் வாதாவி கபடேதா யதுமலயச்
செவ்வ முனிநோக்காற் சிவசிவா—சொல்லிற்
கனவினா லாகிய வாக்க மளவிற்
தாவது போலக் கெடும். (உக)

நாய்வாற் கனவினான் ஞாலமிக முப்பட்டான்
தூயனாங் காதிமகன் சோமேசா—வாயதனால்
எக்ளாமை வேண்டுவா நென்பா நெனைத்தொன்றுங்
கள்ளாமை காக்கதன் நெஞ்சு. (உக)

வாய்மை

பொக்குபு கழ் வாய்மைப் புனிதவதி யார்க்காரனார்
செக்கனியை யீந்தார் சிவசிவா—தூங்க
மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் தவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரிற்றலை. (உ௦)

பிள்ளையுட னுண்ணப் பேசியதைத் தாரன்பு
தின்னுகிறத் தொண்டர் சோமேசா—வுள்ளங்காற்
பொய்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்த
நன்மை பயக்கு மெனின். (உ௦)

வேதனாமை

தாவு சினத்தாற் றலையிழந்தான் றக்கனுமா
தேவி மகளாயுஞ் சிவசிவா—வாவன்மிஞர்
தன்னைத்தான காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்காற்
றன்னையே கொல்லுஞ் சினம். (க.க)

பல்லவர்கோன் வந்து பணியக் கருணைசெய்தார்
தொல்லநெறி வாஐசர் சோமேசா—கொல்ல
இணரெரி தோய்வன்ன வின்னா செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று. (க.க)

இன்னு செய்பாமை

புறம்பியத்து மின்னையுயிர் போக்கவந் தான்பட்ட
துறந்தெரி யாதோ சிவசிவா—பிறழ்ந்து
பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா
பிற்பகற் ருமே வரும. (க.உ)

பிள்ளையார் னைப்பினிற்றீப் பெய்வித்த மினவன்றீத்,
துன்னுவெப்பு நோயுழந்தான் சோமேசா—கென்னிப்
பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா
பிற்பகற் ருமே வரும. (க.உ)

கோல்லாமை

மேவுந் உனசாரோர் வேதியனைக் காத்தநலந்
தேவ னறிவானே சிவசிவா—பூவுலகல்
தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை. (க.க)

வெந்துமகற் றேர்க்கால் விடவஞ்சி மந்திரிதான்
சோர்ந்துதின தாலிலிட்டான் சோமேசா—வாய்த்துணர்ந்தோர்
தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை. (க.க)

நிலையாமை

எங்கு மிறவா னிறந்ததொரு தூணீன்ற
சிங்கத்தா லன்றோ சிவசிவா—தங்கநிலை
நில்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை.

(க.ச)

ஐக்கையு மாயிரத்தெட் டண்டங் களுநிலையாத்
தூக்கியழிந் தான்குரன் சோமேசா—நோக்கியீடில்
நில்லா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை.

(க.ச)

துறவு

பத்ராபிரி மாதர்வசப் பட்டமன மீட்டதொரு
சித்ரகதை யன்றோ சிவசிவா—வொத்துத்
தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
உலைப்பட்டார் மற்றை யவர்.

(க.கி)

தேவணமொன் றிச்சிப்பக் கூடினவே பந்தமெல்லாந்
தூவணஞ்சேர் மேனியாய் சோமேசா—மேவில்
இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை
மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து.

(க.கி)

மெய்யுணர்தல்

தேவசுவைசேர் வாசகத்திற் சொன்னபொரு ளீதென்றே
சிறப்பையே போனார் சிவசிவா —நற்கலைநூற்
கற்றிண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைபட்டுவர்
மற்றிண்டு வாரா நெறி:

(க.கி)

காரிசையா ரைப்பொன்னைக் காட்டவுங்கா மாநிழும்மைச்
சோர்விழந்துயர் தாராசீர் சோமேசா—வோருவிகாற்
காமம் வெருளி மயக்க மிவைமூன்ற
ஐமங் கெடக்கெடு நோய்,

(க.கி)

அவாவறுத்தல்

சாரங்க மீது சடபரதன் சிந்தைவைத்துச்
சீரங்கம் பெற்றான் சிவசிவா—நேரும்
அவாவென்ப வெல்லா வுயர்க்குமெஞ் ஞான்றுந்
தவாஅப் பிறப்பீனும் வித்து. (உ௭)

தாய்கருவில் வாழ்குமுவி தாமெல்லாம் வேண்டுவது
தூய்பிற வாமையொன்றே சோமேசா—வாயதனால்
வேண்டுகால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும். (உ௮)

ஊழ்

உற்றானைப் பெட்டகத்திட்டு டோட்டுமில்ங் கேசனைப்பின்
செற்றான்வந் தென்பார் சிவசிவா—வுற்றோரின்
ஊழிந் பெருவலி யாவுந் மற்றொன்று
சூழினுந் தான்முந் துறும். (உ௯)

முன்ன ரமண்மதத்து மூண்டரசர் பின்சைவந்
தூன்னியது மென்வியப்போ சோமேசா—வுன்னுங்காற்
பேதைப் படுக்கு மிழவுழிவகற்று
மாகலூ முற்றக் கடை. (உ௯)

இறைமாட்சி

பெற்றவைக்கென் போலிரண்டு பேரிலொரு வன்பிழைத்தாத்
சிற்றவைக்கா மென்றான் சிவசிவா—வுற்ற
மூறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட
கிறையென்று வைக்கப் படும். (உ௯)

பார்சீதை சீலம் பழித்துரைத்துங் காருத்தன்
சோர்வுறமுன் சீறிலனே சோமேசா—தேரிற்
செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு. (உ௯)

கல்வி

பார்க்கவன்பாற் கல்வி பயின்றகயன் பார்க்கவனோய்
தீர்க்க வரம்பெற்றான் சிவசிவா—வேற்ககன்றாக்
கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி
னிற்க வதற்குத் தந்.

(ச௦)

சும்பந்தர் நாவரசர் பாற்கண்டோஞ் சார்ந்துவப்ப
னும்பிரிவி னுள்ளுவதுஞ் சோமேசா—கம்பி
உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரித
ஸனைத்தே புலவர் தொழில்.

(ச௦)

கல்லாமை

புத்தர்மிக வாது புகன்றதுபோய் வாதலூர்ச்
சித்தர்முனேதானார் சிவசிவா—வொத்தநெறி
கல்லா தவரு நனிகல்லர் கற்றார்முற்
சொல்லா திருக்கப் பெறின்.

(ச௧)

மேய்த்ததிரு வள்ளுவனார் வென்றுயர்த்தார் கல்விநலந்
துய்த்தசககத் தார்தாழ்ந்தார் சோமேசா—வய்த்தறிவின்
மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங்
கற்றா ரனைத்திலா பாடு.

(ச௧)

கேள்வி

வெய்யீமரப் பேருரைத்த வேடனும்வான் மீகியெனும்
தெய்வ முனியானான் சிவசிவா—துய்ய
செவியுணர்விற் கேள்வி யுடையா ரவியுணர்வி
னன்றாரோ டொப்பர் நிலத்து.

(ச௨)

ஊனுக்க னென்னு முரைகண் மெய்தனரே
தூநற்சீர்க் கண்ணப்பர் சோமேசா—வானதனாற்
கற்றில னாயினுங் கேட்க வந்தொருவற்
கொற்கத்தி னூற்றூந் துணை.

(ச௨)

அறிவுடைமை

சனக னுலகநெறி தாவாத ஞான
தினகர ஞானன் சிவசிவா—மனதினுடன்
எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவவ துறைவ தறிவு. (௪௩)

அன்றமணர் தீவைப்ப வஞ்சியதென் னென்னின்மின்
முன்றியசீர்ச் சம்பந்தர் சோமேசா—நன்றேயாம்
அச்சவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச வறிவார் தொழில். (௪௩)

குற்றங் கடிதல்

நன்மகனான் கன்றினுக்குந் தான்மந் திரிக்குமென்றான்
சென்மமன்றோ செனமஞ் சிவசிவா—வுன்னுங்கால்
தனஞற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி
னென்குற்ற மாரு மிறைக்கு. (௪௪)

ஈரைந் தலையா னனுகியபின் னேகலுற்றுச்
குரந் தொலந்தானே சோமேசா—வோரின்
வருமுன்னர்ந் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர்
வைத்தூறு போலக் கெடும். (௪௪)

பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

வன்றெண்டர் சோரையும் வாவென் நானழைப்பச்
சென்று தெரிவித்தார் சிவசிவா—வென்றுமென்றுந்
தம்மிற் பெரியார் தமரா வெ முதுதல்
வன்மையு னெல்லார் தலை. (௪௫)

எத்திறமு மேயர்கோ னட்பாமா நெண்ணினரே
சுத்தநெறி யாருரர் சோமேசா—ஹைத்த
அறியவற்று னெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல். (௪௫)

சீற்றினஞ் சோமேசர்.

அறியவச மோகலைக்கோட் டந்தணனு மாதர்
செறிய வசத்தன் சிவசிவா—பிறிதென்
மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநல
மெல்லாப் புகழூந் தரும்.

(சசு)

அற்காவ மண்மொழிகேட் டல்லலுற்றான் மாறனில்லான்
சொற்கேட்டு நோய்தீர்ந்தான் சோமேசா—தற்காக்கும்
நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தி
னல்லற் படுப்பதூஉ மில்.

(சசு)

தேரிநீது செயல்வகை

பன்மறையோர்க் கானளித்த பாராசன் கோம்பியெனுட்
சென்ம மெடுத்தான் சிவசிவா—வுன்னின்மிகு
நன்றற்ற லுன்னுந் தவறுண் டவரவர்
பண்பறிந் தாற்றாக் கடை.

(சஎ)

கானகியை யிச்சித்துத் தன்னுயிரும் போக்கினனே
தூரி ரிலங்கையர்கோன் சோமேசா—ஆனதனால்
ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை
யூத்கா றறிவுடை யார்.

(சஎ)

வலியறிதல்

நீச வுருவ நிலனு டிரிசங்கு
தேசிகளுற் பெற்றான் சிவசிவா—பேசின்
வினைவலியுந் தன்வலியு யாற்றான் வலியுந்
துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல்.

(சஅ)

சுக்கரத்தை யேற்பன் சலந்தரனு னென்மறதித்துத்
துக்கமுற்று விடினனே.சோமேசா—வொக்கும்
உடைத்தம் வலியறியா ருக்கத்தி னூக்கி
விடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.

(சஅ)

காலமறிதல்

யோகிருந்த கால முணரா துறுமதன்
 நேக மிழந்தான் சிவசிவா—வாகி
 வருவனை யென்ப வளவோ கருவியாற்
 கால மறிந்து செயின்.

(சச)

விமனவை முன்மனையை டேட்டானைக் கண்டுமொரு
 துமொழியே னும்புகலான் சோமேசா—வாமென்றே
 ளாக்க முடையா னெடுக்கம் பொருதகர்
 தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.

(சச)

இடனறிதல்

வயத்திரத மேறி வருமபிமன் றன்னைச்
 செயத்திரதன் கொன்றான் சிவசிவா—முயற்சியுடன்
 எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
 துன்னியார் துன்னிச் செயின்.

(இ௦)

காட்டு முயலங் கதக்கரியைக் கொல்லுமாற்
 றோட்டலாரீர்க் கச்சியினுட் சோமேசா—நாட்டியிடிண்
 ஆற்றாரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து
 போற்றாரகட் போற்றிச் செயின்.

(இ௦)

தெரிந்துதெளிதல்

அத்தன் பதத்தியற்று மாழி சலந்தரனைச்
 சித்ரவதை செய்த சிவசிவா—தத்தம்
 பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தம்
 கருமமே கட்டளைக் கல்,

(இ௧)

தேயருமா னந்தனைமுன் நேறிப் பழிபுண்டான்
 குரியபன் மாவென்பான் சோமேசா—தாரணிமேல்
 தோரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
 தோ விமவை தரும்.

(இ௧)

தேரிந்து வினையாடல்

சுதமுகனை ராகவனுஞ் சானகியைக் கொண்டே
சிறைய வதைத்தான் சிவசிவா—விதயத்
திதனை யிதனா லிவன்முடிக்கு மென்றாய்ந்
ததனை யவன்கண் விடல். (௩௨)

நேசிகளுக் கொண்டசுர ரிறைக்குத்தீங் கிழைத்தான்
நாசார் துவட்டாச்சேய் சோமேசா—பேசில்
எனைவகையாற் நேறியக் கண் ணும் வினைவகையான்
வேறாகு மாந்தர் பலர். (௩௩)

கூற்றந்தழால்

அன்று தமருள்ள மறிந்தடைந்த வீடணற்குச்
சென்றுறுதி சொன்னான் சிவசிவா—வொன்று
முழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானே வேந்த
னிறைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல். (௩௪)

உர்வீ டணனோ டளவளா வாதரக்கன்
சோர்விலா வாழ்விழந்தான் சோமேசா—நேரே
அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கேழுன்றி நீர்நிறைந் தற்று. (௩௫)

பொச்சாவாமை

இப்புவிமேற் கோயி லிறந்ததய னார்மறந்து
செப்புதலா லன்றோ சிவசிவா—எப்பொழுதும்
பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றாங்கு. (௩௬)

முப்புரத்தோர் வேவ வுடனிருந்த மூவரே
துப்பினாற் கண்டறிந்தார் சோமேசா—வெப்பால்
இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளாக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து. (௩௭)

செங்கோன்மை

மங்காத மங்குறனை மாநன் விலங்கிட்டான்
செங்கோன் மகிமை சிவசிவா—வெங்கேனும்
வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன்
கோலதூஉங் கோடா தெனின்,

(இரு)

மைந்தனெ னாமலச மஞ்சன் றனைவெறுத்தான்
சுந்தாச்செங் கோற்சகரன் சோமேசா—முந்துங்
குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் றொழில்.

(இரு)

கோடுங்கோன்மை

நாளை சிறையிருக்கத் தங்கையழக் கஞ்சனுந்
தேதையெவர் சொல்வார் சிவசிவா—மேதினியில்
அல்லற்பட் டாற்றா தழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை.

(இரு)

புவரில் லாளழுத வன்றேகண் டேக்குற்றார்
துய்யகங்கை சேய்முதலோர் சோமேசா—மெய்யேயாம்
அல்லற்பட் டாற்றா தழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை.

(இரு)

வேருவந்தசெய்யாமை

வண்ண மகனோவ வருகீச சுன்மடிந்தான்
றிண்ண மிதுவன்றோ சிவசிவா—எண்ணின்
வேருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயி
நெருவந்த மொல்லைக் கெடும்.

(இரு)

வெய்துரையா லக்கணமே வீந்தான் சிசுபாலன்
றொய்யின் மூலையுமைபாற் சோமேசா—வுய்யாக்
கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி நெடுஞ்செல்வ
நீடின்றி யாங்கே கெடும்.

(இரு)

கண்ணோட்டம்

முப்புரத்தை நீறுக்கி மூவரையுங் காத்தகலஞ்
செப்ப முடியாதே சிவசிவா—வொப்பிற்
கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்த்
ஞரிமை யுடைத்திவ் வுலகு.

(194)

மாலான் முதலிகழ்ந்த வாணவர்தீங் கும்பொறுத்துத்
தோலா விடமுண்டாய் சோமேசா—சால
ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணுங்கண் ணேடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.

(195)

ஒற்றுடல்

வந்த கைசாரர் வடிவை நிருதனன்றிச்
சிந்தைசெய் தார்காண்பார் சிவசிவா—பந்தந்
துறந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய்ந்
தென்செயினுஞ் சோர்வில் தொற்று.

(196)

வேதனில்லாள் வீந்ததிற் மீனவற்கு நீதெரித்தாய்
சோதிபழி யஞ்சுஞ் சோமேசா—பூதவத்தின்
எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்
வல்லறிதல் வேந்தன் றொழில்.

(197)

ஊக்கமுடைமை

நூல்வதின மென்றே நரகனிற நாளாலகிற்
செல்ல வரம்பெற்றான் சிவசிவா—வல்லமைசேர்
உள்ள மிலாதவ ரெய்தாருலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு.

(198)

வேங்கரியைப் பாகரைமூன் வீட்டினு ரேகராய்த்
துங்க வெறிபத்தர் சோமேசா—வருகம்
பரியது கூர்க்கோட்ட தாயினும் யானை
வெருஉம் புலிதாக் குறின

(199)

மடியின்மை

நந்தை யுளநோக்கித் தவமே வியதுருவன்
சிறதை வலிதன்றோ சிவசிவா—நந்து
மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
ரூஅய தெல்லா மொருங்கு.

(சுக)

பொன்மலையின் வேங்கை பொறித்தயின் டான்சென்னி
தொன்மைவலி யாண்மையினுற் சோமேசா—பன்னின்
மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
ரூஅய தெல்லா மொருங்கு.

(சுக)

ஆள்வினையுடைமை

எய்தா திராமற் கிலக்குவன்போ லென்றுரைக்கச்
செய்தா னாடிமை சிவசிவா—நொய்தேனும்
இன்பம் விழையான் வினேவிழைவான றன்கேளர்
துன்பத் துடைத்தூன்றந் தூண்.

(சுஉ)

ஈற்றுவர் மூவேந்தர் நிலமுங்கைக் கொண்டாரே
தோற்றந்தா ளாண்மையினுற் சோமேசா—சாற்று
முயற்சி திருவினே யாக்த முயற்றின்மை
யின்மை புருத்தி விடும்.

(சுஉ)

இடுக்கணழியாமை

இரணியன் றான்செய்த விடும்பை தனைமைந்தன்
றிரணமாக் கண்டான் சிவசிவா—முரணி
அடுக்கி வாரினு மழிவிலா னுற்ற
விடுக்க ணிடுக்கட் படும்.

(சுந)

என்றுமொரு மினேவந் தின்மையிக வந்தளரார்
துன்றே ரதிபத்தர் சோமேசா—மன்ற
அடுக்கி வாரினு மழிவிலா னுற்ற
விடுக்க ணிடுக்கட் படும்.

(சுந)

அமைச்சு

போயவர சாளி புசுவெழக்கண் டாளியுடல்
நீயி னமைச்சிட்டான் சிவசிவா— வாயிற்
நெரிதலுந் தோர்ந்து செயலு மொருதலையாச்
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு.

(சுசு)

காட்சேய் கதிர்சேயைக் காத்தரச னட்புதவித்
தூலமுடி சூட்டுவித்தான் சோமேசா— சால்ப்
பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு.

(சுசு)

சொல்வண்மை

என்றும் பதினா நெனவாறா ரோதியசொல்
சென்றதே யின்றுஞ் சிவசிவா—நன்றிபெறச்
சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொ லச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து.

(சுதி)

நீச்சியத் துவங்கேட்பா னித்திரையென் றே மயக்கந்
துயத்தனனாங் கும்பகன்னன் சோமேசா—எத்திறத்தும்
ஆக்கமுங் கேடு மதனால் வருதலாற்
கரீத்தோமபல் சொல்லின்கட் சோர்வு.

(சுதி)

வினேத்தூய்மை

ஹைந்தன் முடிவீழ்த்தான் மாள்கவெனக் கைவிரித்த
நெதுபலி பட்டான் சிவசிவா—தந்தஞ்
சலத்தாற் பொருளுச்செய்தே மார்த்தல் பசுமட்
கலத்துணீர் பெய்திதீது யற்று.

(சுசு)

தக்கனுனை யெள்ளிமகஞ் சாடும்போ தெண்ணியெண்ணித்
துக்கமுற்றா னாவதென்னே சோமேசா—எக்காலும்
எற்றென றிரகருவ செய்யற்க செய்வானேன்
மற்றன்ன செய்யாமை நன்று.

(சுசு)

வினைத்தீட்பம்

எய்து முருவறிந்து மேந்திழையான் பாவனை தான்
செய்தபடி யாச்சே சிவசிவா—வையத்தின்
எண்ணிய வெண்ணியாக் கெய்துப் வெண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறிண்.

(சு எ)

செவ்வேளைப் பாலனென வெள்ளித் திறலழிந்தான்
முவ்வாத வெஞ்சூரன் சோமேசா—வவ்வா
முருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க்
கச்சாணி யன்னு ருடைத்து.

(சு எ)

வினைசெயல்வகை

மங்கைமுலைக் கச்சவிழ்த்த மாயச் சயந்தனொரு
செங்க ணிழந்தான் சிவசிவா—வெங்கு
முடிவு மிடைபூறு முற்றியாக் கெய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல்.

(சு அ)

வெள்ளிவெற்பை யெண்ணு தெடுப்பனென வீறெய்தித்
துள்ளியழிந் தானாககன் சோமேசா—மெள்ள
முடிவு மிடைபூறு முற்றியாக் கெய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல்.

(சு அ)

தூது

சூனகிபைக் கண்டாக்கன் ருணிகலி வாலிலிடுக்
நீநகரி லிட்டான் சிவசிவா—ஆணுக்
கிறதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்
குறதி பயப்பதாந் தூது.

(சு கூ)

தன் றயர கோக்கான் றனை விடுத்தோர்க் கேயுறுதி
துன் றமொழிந் தானிடதன் சோமேசா—என்றும்
இறதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்
குறதி பயப்பதாந் தூது.

(சு கூ)

மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்

அன்றரசோ டேரண்ட னுடுமுரை யாலவமே
சென்றுயிரை யீந்தான் சிவசிவா—நன்றிபெற
வேட்பன சொல்லி வினையில் வெஞ்ஞான்றுங்
கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல்.

(எ0)

மாமனா னென்னு மதத்தா லுனையிகழ்ந்து
தோமுற்றார் தக்கனார் சோமேசா—வாமே
பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங்
கெழுதகைமை கேடு தரும்.

(எ0)

குறிப்பறிதல்

வேன்றியி ராமனெடு வில்லைமுனி வன்குறிப்பாற்
சென்று வளைத்தான் சிவசிவா—மன்றிற்
குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள்
யாது கொடுத்துங் கொளல்.

(எக)

அப்பூதி யார்மறைத்தும் வாசே ரக்கரவைத்
துப்பா னறிந்தனரே சோமேசா—இப்புலியில்
லியிப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்.

(எக)

அவைவயறிதல்

மன்றிற் பரசமய கோளரிமுன் வல்லமணர்
சென்றநில யென்னுஞ் சிவசிவா—துன்றுதுற
வாற்றி னிலைதளர்ந் தந்தே வியன்புல
மேற்றுணர்வார் முன்ன ரிழுக்கு.

(எஉ)

ஓர்சங்கத் தார்சல்லி யூனுமச்சேய்க் குக்காட்டிச்
சொர்வுநவந் தேர்ந்தனரே சோமேசா—வோருங்காற்
சுற்றறிந்தார் கல்வி விளங்குந் கசடறச்
சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து.

(எஉ)

அவையஞ்சாமை

புதகமிழ்ச்சங் கத்தவரை மூதுரையால் வள்ளுவருஞ்
சித்தமகிழ் வித்தார் சிவசிவா—எத்தனையுங்
கற்றாருட் கற்ற ரொனப்படுவர் கற்றார்முற்
சுற்ற செலச்சொல்லு வார. (எங்.)

பொழுவாத ஞார் வனவனவை முன்னெதிர்த்துச்
சூழ்தே ரரைவென்றார் சோமேசா—தாழ்வகல
ஆற்றி னளவறிந்து கற்க வனவயஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு. (எங்.)

நாடு

பொன்னியென வேழமுனி பொற்காக நீர்கவிழ்த்த
சென்னிவள நாடே சிவசிவா—நன்ன
முருபுனலும் வாயந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லாணு நாட்டிற் குழப்பு. (எச)

மேல்வளமெல் லாமமைந்தம் வீர மகேந்திரந்தான்
மேல்வியுற்று மாய்கததே சோமேசா—ஞாலமிசை
ஆவகமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு. (எச)

அரண்

காத்தா னசலக் கருணை கரன்கலங்கஞ்
சேர்த்தான் நிறத்தாறு சிவசிவா—பாாததா
லெனைமாட்சித் தாயினு மென்னொழ் வினைமாட்சி
யில்லார்க ணில்லா தரண். (எடு)

வல்லதிகன் றன்னரண்ம் வான்வனவன் சேனைசெலத்
தொல்லவலி மாண்டதே சோமேசா—நல்ல
எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி
யில்லார்க ணில்லா தரண். (எடு)

பொருள் செயல்வகை

கோண்டான் வடகிரியிற் கூட லாசுபொருட்
செண்டா லடித்தே சிவசிவா—கண்டாயி
லொண்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க் தெண்பொரு
டேனை யிரண்டு மொருங்கு. (எசு)

உக்கிரஞர் மேருவைவென் ரெண்ணிதியம் பெற்றமையாற்
ரெக்ககுடி காததனர்காண் சோமேசா—மிக்குயர்ந்த
குனறேறி யானைப்போர் கண்டற்றாற் தன்னைத்தொன்
றுண்டாகச் செய்வான் வினை. (எசு)

படைமாட்சி

பார்த்திவனைக் கட்டலிழ்த்துப் பத்ராய வண்பகையைத்
தீர்த்தொருவ னின்றான் சிவசிவா—பார்த்தங்
கொலித்தக்கா லென்னு முவரி யெலிப்பகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும். (எஎ)

நீகைப்ப முப்புரமு நீராசி மாய்ந்ததே
தூநகையாள் பாலமருஞ் சோமேசா—வானின்
ஒலித்தக்கா லென்னு முவரி யெலிப்பகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும். (எஎ)

படைச்செருகீது

உரமிறந்து போகாத வுள்ளத் தரவான்
சுரமறுந் துற்றான் சிவசிவா—தரமா
விழுப்புண் படாதநா ளெல்லாம் வழுக்கினுள்
வைக்குந்தன் னானே யெடுத்து. (எஅ)

மன்மதனின் னோடெகிர்ந்து வீறழிந்து மாண்டாலுந்
தன்னுபக ழேபெற்றான் சோமேசா—புன்னெருங்குந்
கான முயலெய்த வம்பினில் யானை
பிழைத்தவே வேந்த லினிது. (எஅ)

நட்பு

உற்ற குசேலனல் முற்றிருத்தற் காவலந்தோர்
 சிற்றுணவுட் கொண்டான் சிவசிவா—சுற்றும்
 உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாக் கே
 யிடுக்கண் கலோவதா நட்பு.

(௭௬)

வாக்கரசர் பின்னா யெனவலித்து மாற்றலுற்றார்
 தூக்குபிள்ளை யார்செலவைச் சோமேசா—நோகி
 நகுதற பொருட்டன் று நடடன் மிகுதிக்கண்
 மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு.

(௭௭)

நட்பாராய்தல்

துருவதன் கட்டுண்டான் றுரோண னடியாராற்
 செருவி னின்முனஞ் சிவசிவா—வருவதன்முன்
 ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை
 தான்சாந் துயரத் தரும்.

(௮௦)

போற்றுஞ் சசீலன் புயபெலனை நீத்தகன்றான்
 றேற்றிறைவி தும்மிடவுஞ் சோமேசா—வேற்றதே
 ஊதிய மென்ப தொருவறகுப் பேதையார்
 கேண்மை யொரீஇ விடல்.

(௮௦)

பழைமை

தறித்தரசு கன்னனுடன் தோதை விளையாடத்
 தெரிதத மணியுஞ் சிவசிவா—பொறுக்கின்
 அழிவந்த செய்யினு மன்பரா ரன்பின்
 வழிவந்த கேண்மை யவா.

(௮௧)

குல்லாளைப் பற்றிழுந் தென்றிடவு மன்புகுன்றார்
 தொல்லைநெறி நீலகண்டர் சோமேசா—வொல்லா
 தழிவந்த செய்யினு மன்பரா ரன்பின்
 வழிவந்த கேண்மை யவா.

(௮௧)

தீநட்பு

பொன்மானென் றுசைகொண்ட பொன்னையாள் பட்டதுயர்
சென்மாந்தர் பாவஞ் சிவசிவா—சொன்னேஞ்
கனவினு மின்னாது மன்னே வினவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு. (அஉ)

ஆங்கா ரியந்தடுத்த வங்கனைசொற் கேட்டிற்ந்தான்
ஹாங்காத் தசாதன்றான் சோமேசா—சங்கிதஞல்
ஒல்லுங் கரும முடற்று பவர்கேண்மை
சொல்லாடா சோர விடல். (அஉ)

கூடாநட்பு

தாய்போல் வருமலகை தன்னட் பறிந்துமவள்
சேய்போ லிருந்தான் சிவசிவா—மாயனெதிர்
நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொ
லொல்லை யுணரப் படும். (அஉ)

தாய்தீண்டத் தூசடுத்துச் சாரொணஞ்சொற் றீதென்று
யே சுயோதனற்குச் சோமேசா—வாயதஞல்
நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொ
லொல்லை யுணரப் படும். (அஉ)

பேதைமை

தன்நீலமேற் றன்னைவைத்தோர் தானவன்முன் பெற்றவாஞ்
சென்றிறக்க லாச்சே சிவசிவா—என்றென்றும்
பொய்ப்பெ மொன்றே புனைபுணுங் கையறியாப்
பேதை வினமேற் றோளின். (அச)

வன்சமணர் தம்பிரிவால் வாசீசர்க் கின்பமன்றித்
துன்பமென்ப தில்லையே சோமேசா—நன்காம்
பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கட்
பீழை தருவதொன் றில். (அச)

புல்லறிவாண்மை

மாற்கு மதுவுங் கைடவனும் வாழ்நாளேத்
தீர்க்க வரமீந்தான் சிவசிவா—பார்க்கின்
அறிவிலா னெஞ்சுவந் தீதல் பிறிதியாது
மில்லை பெறுவான் றவம்.

(அடு)

இல்லாண் மறுப்பவுஞ்சென் றேகிச் சலந்தானுன்
றொல்வலிபோய் மாண்டனனே சோமேசா—வல்லமையால்
ஏவவுஞ் செய்கலான் றுன்றேறா னவ்வுயிர்
போஒ மளவுமோர் நோய்.

(அடு)

இகல்

நாயடிமை வானமுதந் தந்ககற்றச் சார்வயின
தேயினமால் வென்றான் சிவசிவா—வேய
இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே
மிகலுக்குந் தன்மை யவர்.

(அசு)

எத்திறத்துங் கெட்டா னிகலாற் சுயோதனன்சீர்
தய்த்தனனட் பாற்றருமன் சோமேசா—மொய்த்த
இகலாளு மின்னாத வெல்லா நகலாளு
நன்னய மென்னுஞ் செருகரு.

(அசு)

பகைமாட்சி

ஐங்கரனென் றோரா வாக்கன் றலைமோதிச்
செ ரங்க னொந்தான் சிவசிவா—துங்க
வழிநோக்கான் வாழ்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான்
பண்பிலன் பற்றார்க் கினிது.

(அஎ)

ஏனையர்பால் வெற்றிகொண்டா னின்னோ டெதிர்த்திறந்தான்
தூநறம்பூ வாளியான் சோமேசா—மான
வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை.

(அஎ)

பகைத்திறந்தேர்தல்

இங்கரனைக் கண்டுநகைத் தாவணிநா லாந்திதியிற்
றிங்கன்பகை யானான் சிவசிவா—எங்கும்
பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவ
னகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று. (அஅ)

நந்தி கலம்பகத்தான் மாண்டகதை நாடறியுஞ்
சுந்தரஞ்சேர் தென்குளத் தூர்ச் சோமேசா—சந்ததமும்
வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை. (அஅ)

உட்பகை

வேன்றிபுனை சம்பரனை வென்றதவ னில்லிருந்து
தென்றிலெனும் தேரான் சிவசிவா—என்றும்
அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொரு
துட்பகை யுற்ற குடி. (அக)

மாற்றார் முழையும் வளமையுங்கொண் டேகநலந்
தோற்றான் உழுதிமகன் சோமேசா—ஆற்றலிலா
எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு
முட்பகை யுள்ளதாங் கேடு. (அக)

பெரியாரைப் பிழையாமை

வந்த முனிவோரை வணங்கா வரமுனியைச்
சிற்தைசெயல் வேண்டுஞ் சிவசிவா—முந்தும்
பெரியாரைப் பேணு தொழுகிற் பெரியாராற்
பேரா விடும்பை தரும். (க௦)

கேன்படைக ணீராகக் கோசிகனார் சாபத்தாற்
றுன்பமுற்றார் நாலவேந்தர் சோமேசா—இன்புதவும்
எத்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுறிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும். (க௦)

பெண்வழிச் சேறல்

ஓது களிபொருந்து முக்கண் மனதனுறற
சேதி சொலினென்றான் சிவசிவா—ஆதலினால்
இல்லாங்கட் டாழ்ந்த வியல்பின்மை யெஞ்ஞான்
நல்லாரு ணுணுத் தரும். (கக)

கற்பின்மை வில்லான்பாற் கண்டமய லுற்றழிந்தான்
சொற்புண்ட ரீகாக்கண் சோமேசா—பொற்பெண்ணி
இல்லாங்கட் டாழ்ந்த வியல்பின்மை யெஞ்ஞான்
நல்லாரு ணுணுத் தரும். (கக)

வரைவின்களிர்

போச னுரைக்கிசைந்த புண்ணியனை வேசைகொன்று
டேச மறியாதோ சிவசிவா—பேசமிடத்து
அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்தொடியா
ரின்கொ லிழுக்குத் தரும். (கஉ)

வேண்டு முருப்பசியைப் பார்த்தன் வெறுத்தனனே
தூண்டு மறைப்பரியாய் சோமேசா—யாண்டும்
பொதுநலத்தார் புன்னலந் தோயார் மதிநலத்தின்
மாண்ட வறிவி னவர். (கஉ)

கள்ளுண்ணுமை

கக்கிரஞர் சாபத் தொடர்பறிந்தோர் கள்ளிருந்த
திக்கினடப் பாரோ சிவசிவா—மக்களென்பார்
கள்ளுண்ணப் போழ்திற் களித்தானைக் காணுங்கா
லுள்ளான்கொ லுண்டதன் சோர்வு. (கங)

நுக்கன்பான் ஞானத் தீர்சியுப தேசமெல்லாந்
தொக்கதஞ லானதென்னே சோமேசா—யிக்கு
களித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்
குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்றி. (கங)

சூது

வேற்றினான் சூதாடி வீடுவிட்டுக் காடுறைந்தான்
சிறிதையுந் தானுஞ் சிவசிவா—சுற்றும்
உடைசெல்வ மூன்றோளி கல்வியென் றைந்து
மடையாவா மாயக கொளின்.

(கூச)

முற்பணயத் தாற்பின்னு முண்டிமுந்தார் சூதரோடு
சொற்படுஞ்சூ தாடினோர் சோமேசா—அற்பமாம
ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதர்க்குஞ் முண்டாங்கொல்
நன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு.

(கூச)

மநீந்து

மாதவநுண் மாமருதின் மங்கையர்க்கு முற்பிறப்பின்
சேதி தெரிவிக்குஞ் சிவசிவா—ஆதலினான்
மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி
னூறுபா டில்லை யுயர்க்கு.

(கூச)

நல்ல திலகவதி யார்மொழியை நம்பிவெந்நோய்
சொல்லரசர் தீர்த்துயந்தார் சோமேசா—புல்லிய
நோய்நாடி நோய்முத னாடியது தணிக்கும்
வரீய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.

(கூச)

சூடிமை

தந்தை வதுவை தவிராது வீடுமன்போய்ச்
சிறதை தெளிவித்தான் சிவசிவா—நந்தா
நலம்பேண்டி னுணுடைமை வேண்டுங் குலம்பேண்டின்
வேண்டுக் யார்க்கும் புணியு.

(கூச)

மங்கலியம் விற்பும் வழாதுபணி செய்துவந்தாள்
துங்கமறை தேர்கலயர் சோமேசா—வங்கண்
வழக்குவ துள்வீழ்த்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பிற் றலைப்பிரித லின்றி.

(கூச)

மானம்

அன்றெருவை வேந்த னரிவைதனக் காவமார்க்குச்
சென்றுயிரை யீந்தான் சிவசிவா—துன்று
மயிரீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னு
ரூயிரீப்பர் மானம் வரின்.

(க௭)

அச்சுவத்த மாப்பட்டா னென்ன வமர்துறந்தான்
றுச்சி றுரோணனென்பான் சோமேசா—நச்சு
மயிரீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னு
ரூயிரீப்பர் மானம் வரின்

(க௭)

பெருமை

நல்லாழி நான்குமனு நாரியுட னண்ணவரி
செல்வமக வாளுன் சிவசிவா—ஒல்லும்
பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி
னருமை யுடைய செயல்.

(க௮)

தண்டி யழகளிரு தாளிணைபே னாதழிந்தார்
தொண்டராம் பேய்ச்சமணர் சோமேசா—மிண்டுஞ்
சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லைப் பெரியாரைப்
பெணிக்கொள் வேமென்னு நோக்கு.

(க௮)

சான்றண்மை

நாருவன முனிவர்தம் பிழைநோக்கா தருளே
சோநடஞ் செய்தான் சிவசிவா—ஒருமவர்
இன்னசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சாற்பு.

(க௯)

வன்மைச் சுயோதனற்கும் வானே னிறைமீட்டான்
நென்மை நெறித்தருமன் சோமேசா—பன்முறையும்
இன்னசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சாற்பு.

(க௯)

பண்புடைமை

பாந்தட் பகைமுயலைப் பற்றுதலா லென்றுமதி
தேர்ந்து மதைநீக்கான் சிவசிவா—கூர்ந்த
அரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்வர்
மக்கட்பண் பில்லா தவர். (க00)

உன்பணிக்கென் றேறிநல்காச் செல்வ முத்தியுறத்
துன்பமுற்றார் நால்வணிகர் சோமேசா—வன்புமிகும்.
பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால்
கலந்தீமை யாற்றிரிந் தற்று. (க00)

நன்றியில் செல்வம்

நல்விசயன் கண்ணன்வர நன்மைபுரி யாமறையோன்
செல்வமிருந் தென்னாஞ் சிவசிவா—தொல்லுலகில்
நச்சப் படா தவன் செல்வ நடுபூரு
ணச்சு மரம்பழுத் தற்று. (க0க)

எல்லா மறையவர்க்கீந் தேவறியன் போலாணன்
சொல்லாருங் கீர்த்திரகுச் சோமேசா—நல்லதே
சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூர்ந் தனைய துடைத்து. (க0க)

நாணுடைமை

சாரும் பதியிலராய்த் தாருவன மாதர்தமைச்
சேர விறைசென்றான் சிவசிவா—பாரின்மிசை
நாணகத் தில்லா ரியக்க மரப்பாவை
நாண லுயிர்மருட்டி யுற்று. (க0உ)

புண்ணே டியிர்வாழ நாணியுயிர் போக்கினான்
றுண்ணெனவே வாலிமுன்னஞ் சோமேசா—எண்ணியிடில்
நாண லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா
ணுண்டெவார் நாணுள் பவர். (க0உ)

தமிழ்சேயல்வகை

துய்ய பகீரதனுந் தொல்லரசு ரல்லலறச்
செய்தவமென் சொல்வாஞ் சிவசிவா—வையமதில்
நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல்.

(க௦௩)

மற்றிருத ராட்டிரன்சந் தானமெலா மாய்ந்ததே
சுற்றுநீர்த் தென்குளத்தூர்ச் சோமேசா—பற்றும்
இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழு மடித்தூன்று
நல்லா எரிவாத குடி.

(க௦௩)

உழவு

வள்ளிபுனம் காத்திருந்த வாறேது வான்பயிர்செய்
தெள்ளிமையா லன்றோ சிவசிவா—உள்ளுமிடத்து
எரினு நன்று லெருவிதெல் கட்டபி
னீரினு நன்றதன் காப்பு.

(க௦௪)

வேள்வித் தொழிற்கு முழுதொழின்முன் வேண்டுமால்
குழிக்குழ் தென்குளத்தூர்ச் சோமேசா—வாழும்
உழவினார் கைம்மடங்கி னில்லை விழைவதூஉம்
விட்டேமென் பாரக்கு நிலை.

(க௦௪)

நல்தூவு

மாமணியாந் கோசிகன்போய் மன்விடந்தீ ரான்வறுழைத்
தீமையினுன் மீண்டான் சிவசிவா—வாழும்
னறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதா யானும்
பறன்போல நோக்கப் படும்.

(க௦௫)

நற்றருமன் வெற்றியினை நாடி விராடனெதிர்த்
சொற்றமொழி சோர்ந்ததே சோமேசா—கற்றறிவால்
நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்குந்நார்
சொற்பொருள் சோர்வு படும்.

(க௦௫)

இரவு

தருமகுண மாவலிபாற் றுனமெனச் சேர்ந்தான்
 றிருமகி ணன்றான் சிவசிவா—பரிவின்
 இரத்தலு மீதலே போலங் கரத்தல்
 கனவிலந் தேற்றாதார் மாட்டு.

(க௦௬)

கஞ்சாற் சோபனப்பெண் கூந்தல் கழதளிக்கத்
 தஞ்சு மகிழ்ச்சிகொண்டாய் சோமேசா—நெஞ்சின்
 இகழ்ந்தெள்ளா தீவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள
 முள்ளு ஞுவப்ப துடைத்து.

(க௦௭)

இரவச்சம்

ஒன்றுதவ வேட முடன்சரா சந்தன்முனஞ்
 சென்றிரந்தார் மன்னர் சிவசிவா—என்றுங்
 கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன்றார் கண்ணு
 மிரவாமை கோடி யுதும்.

(க௦௮)

எண்ணையிரப் பஞ்சியுட லேவருத்தித் தீபமிட்டார்
 துண்ணென் கணம்புல்லர் சேமேசா—கண்ணியிடில்
 ஆவீற்கு நீரென் றிரப்பினு நாவிற்
 கிரவி னிளிவந்த தில்.

(க௦௯)

கயமை

வூரி வழிதாரா வருண னடைக்கலமாய்ச்
 சேரவழி செய்தான் சிவசிவா—வாருமிதஞ்
 சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கருமபுபோற்
 கொல்லப் பயன்படுங்கீழ்.

(க௦௮)

ஏற்ற துரோணையன் றெள்ளித் துருபதன்பின்
 ரோற்றுவிச யற்களித்தான் சோமேசா—போற்றிடினும்
 ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடி துடைக்குங்
 கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு.

(க௦௮)

தகையணங்குறுத்தல்

ஆர்ந்தசுர ரானு ரமுதணங்கைக் கண்மெகிழ்
சேர்ந்தசுர ரானுர் சிவசிவா—சார்ந்துதனை
உண்டார்க ணல்ல தடுந்ராக் காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்த லின்று.

(க0க)

வாய்ந்ததம யந்தியுரு மாணலங்கண் டின்புற்றான்
ரேய்ந்தபுக ழாளுநான் சோமேசா—ஆய்ந்துரைக்கின்
உண்டார்க ணல்ல தடுந்ராக் காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்த லின்று.

(க0க)

குறிப்பறிதல்

பைந்தொடியுஞ் சுந்தரரும் பார்த்தகுறிப் பாலன்றோ
சிற்தையுமொன் றானுர் சிவசிவா—தந்தமது
கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்க
ளென்ன பயனு மில்.

(கக0)

கூங்கேயன் வேண்ட வெறுத்துரைத்தாள் காணவர்மின்
றுங்கா வளக்குளத் தூர்ச் சோமேசா—ஆங்கண்
உறாஅ தவர்போற் சொலினுஞ் செறாஅர்சொ
லொல்லே யுணரப் படும்.

(கக0)

புணர்ச்சி மகிழ்தல்

பார்த்தன் சுபத்திரைதன் பார்வையினுன் மெய்வெதுப்பழ்
தீத்தனைக் கொண்டான் சிவசிவா—மாத்திரைநா
நீங்கிற் றெறுஉங் குறுகுங்காற் றண்டென்னுந்
தீயாண்டுப் பெற்றா ளிவள்.

(ககக)

மெய்த்தவத்தைக் காசிபனும் விட்டொழிந்து மாயைபாற்
சுத்தமனம் வைத்தானே சோமேசா—இத்தலத்தில்
தாமவீழ்வார் மென்றோட் டியிலி னினிதுகொ
ராமரைக் கண்ணு னுலகு.

(ககக)

நலம்புனைந்துரைத்தல்

நந்து சசிமுகத்தை நாண்மதியென் றேநகுடன்
சிந்தைமகிழ் கொண்டான் சிவசிவா—முந்தும்
அறுவாய் நிறைந்த வவிர்மதிக்குப் போவ
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து.

(ககஉ)

நன்றான் நிலோத்தமையை யிச்சிக்கி லாங்கவண்மெய்
தோன்றுமெழி லென்சொல்வேன் சோமேசா—வான்ற
நிறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வெலுண்கண் வேயத்தோ ளவட்கு.

(ககஉ)

காதற்சிறப்புரைத்தல்

கடற் குணம்விருத்த காசிவிப சித்துரைத்த
தேதித் திறமே சிவசிவா—நீதிச்சொல்
உடனுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியே
நெள்ளமார்க் கண்ணாள் குணம்.

(ககஉ)

காரடந்துஞ் சீதைகலப் பாற்களித்தான் பின்னயர்ந்தான்
நூர்ரயோத்தியர்கோன் சோமேசா—ஆனதனால்
வசூத் லுயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாத
தைக்கன்ன ணீங்கு மிடத்து.

(ககஉ)

நாணுத்துறவுரைத்தல்

சோமேசரைந்துவந்துஞ் சீதை யிராமனுள்
தோ ளுந்தான் சிவசிவா—பாரிற்
கடலண் காம முழந்து மடலேரூப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில்.

(ககச)

காம மிழந்துந் தூதைக் கடிந்துவிட்டான்
சோம திற்பரவை சோமேசா—வாமே
கடலன் காம முழந்து மடலேரூப்
பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில்.

(ககச)

அலரறிவுறுத்தல்

இந்துதுதன் மாயை விரகெண்ணி விலாசிசொலச்
 சிந்தைமகிழ் கொண்டான் சிவசிவா—புந்தி
 களித்தொறுஉங் கள்ளுண்டல வேட்டற்றூற் காமம்
 வெளிப்படுந் தோறு மினிது. (கக௭)

ஓர்நா ளகலியையை வேட்டின்று மும்பரிறை
 கோராப் பழிபூண்டான் சோமேசா—ஆராயிற்
 கண்டது மன்னு மொருநா ளலாமன்னுந்
 திவகளைப் பாட்புகொண் டற்று. (கக௭)

பிரிவாற்றுமை

கோதைவரி விற்தடக்கைக் கொண்டல்பிரி வாற்றாமு
 சிதை வனம்போனான் சிவசிவா—ஒதுமிடத்
 தின்னா தினனில்லார் வாழ்த லதனினு
 மின்னா தினியார்ப் பிரிவு. (கக௭)

வாழ்விழந்த வின்னலினும் வாசவர்கோன் மிக்குநொதான்
 சூழ்ச்சியைமுன் பிரிந்து சோமேசா—வீழ்வார்கட்
 கின்னா தினனில்லார் வாழ்த லதனினு
 மின்னா தினியார்ப் பிரிவு (கக௭)

படர்மெலித்திரங்கல்

மாறனொரு நாட்பிரிவின் மங்கையர்க ணீழரவை
 சிறி யரைசெய்தார் சிவசிவா—கூறிக்
 கொடியார் கொடுமையிற் றுகுகொடிய விர்தா
 ணெடிய கழியு மிரா. (கக௭)

இன்பமுற்றான் மாயைதோ டோய்ந்துபின் னென்மடங்கு
 துன்பமுற்றான் கர்சிபன்றான் சோமேசா—அன்டையார்க்
 கின்பங் கடன்மற்றுக் காம மஃதென்காற்
 துன்ப மதனிற் பெரிது. (கக௭)

கண்ணிதுப்பழிதல்

நாடரிய சண்ணே நளனை விழித்தகற்றித்
தேடியழ லென்றோ சிவசிவா—வோடிக்
கதுமெனத்தா னோக்கித் தாமே கலுழு
மிதுநகத் தக்க துடைத்து.

(ககஅ)

நாதையன்றித் தானே துச் சந்தனைச்சேர்ந் தின்ன லுற்றாள்
சூதில் சருந்தலைதான் சோமேசா—ஒதிற்
கதுமெனத்தா னோக்கித் தாமே கலுழு
மிதுநகத் தக்க துடைத்து.

(ககஅ)

பசப்புறுபநுவரல்

மாரண்மகன் மஞ்சமுடன் வாராமுன் வாணன் மகள்
சேருநீனை வாலே சிவசிவா—சார்வாற்
பசந்தா ளிவனென்ப தல்லா லிவனோத்
துறந்தா ரவரென்பா ரில்.

(ககக)

கேழ்வரைச் சேடியர்சொல் கீழ்மைக் கியற்படுஞ்சொற்
சூழ்பயின்றார் துன்பத்துஞ் சோமேசா—தாழ்வில்
பசப்பெனப் பேர்பெறுத னன்றே நயப்பித்தார்
நீலகாமை தூற்ற ரெனின்.

(ககக)

தனிப்படர்மிததி

ழல்லைமட வார்கண்ணு முன்னின் ரொருமொழியாற்
செல்லறவி ரொன்றார் சிவசிவா—சொல்லின்
நசைஇயார் நல்கா ரெனினு மவர்மாட்
டிசையு மினிய செலிக்கு.

(கஉ௦)

பன்முநிவர் பன்னியர்கள் பண்டுன்னைக் காமுறவந்
துன்னியருள் செய்திலையே சோமேசா—வன்னதே
நாங்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாங்காதல் கொள்ளாக் கடை.

(கஉ௦)

நினைந்தவர் புலம்பல்

சுந்தனுவுங் கங்கைதனைப் படத்திலே யெழுதிச்
 சிந்தையல மந்தான் சிவசிவா—தந்தமனத்
 துள்ளினுந் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலாற்
 கள்ளினுங் காம மினிது.

(கஉக)

தன்னையே யுன்னுந் தமயந்தி மாதைநளன்
 லுண்ணர்போ னீத்திருந்தான் சோமேசா—அன்னதே
 தந்நெஞ்சத் தெம்மைக் கடிக்கொண்டார் நாணர்கொ
 லெந்நெஞ்சத் தோவா வரல்.

(கஉக)

கனவுநிலையுரைத்தல்

நித்திரையி லுற்றணைந்தான் னேய னிரதநவல்லி
 சித்திரரே கைக்குச் சிவசிவா—ஒத்துரைக்கத்
 துஞ்சங்காற் றேண்மேல ராகி விழிக்குங்கா
 னெஞ்சத்தா ராவர் விரைந்து.

(கஉஉ)

அல்லமனை மாயை கனவி லணைந்ததொற்
 சொல்லரிய விற்பமுற்றான் சோமேசா—நல்ல
 நனவினாற் கண்ட தூஉ மாங்கே கனவுந்தான்
 கண்ட பொழுதே யினிது.

(கஉஉ)

பொழுதுகண்டிரங்கல்

வாடிக் கணவனுறா வல்லிரவிற் பிங்கலையுந்
 தேடிமன நொந்தாள் சிவசிவா—வோடிப்
 பொருள்மலை யாளரை யுள்ளி மருண்மலை
 மாயுமென் மாயா வயிர்.

(கஉஉ)

வானவர்கோன் காமநோய் மாலேவர மிக்கதே
 தூநீர்ப் புளினத்திற் சோமேசா—வானதே
 காலே யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாதி
 மாலே மலருமிந் நோய்.

(கஉஉ)

உறுப்புநலனழிதல்

வைதாள் விசயன் மருவா துருப்பசியென்
செய்வா ளயர்ந்தாள் சிவசிவா—மெய்யாக்
கொடியார் கொடுமை யுரைக்குந் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள். (கஉச)

ஓதாநா ளோதுகலை யொத்தினைத்தாள் சீதையென்றான்
சூதாரா வான்மீகி சோமேசா—கோதில்
பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள். (கஉச)

நெஞ்சோடு கிளத்தல்

வண்ண வருக்குமணி மாயன் மணம்புணர்த்
றிண்ணமென வற்றாள் சிவசிவா—உண்ணினைவிற்த்
செற்றா ரெனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
முற்றா லுறாஅ தவர். (கஉடு)

அன்பன் றுறப்பவு நாளா யினிதேடித்
துன்பந் தலைக்கொண்டாள் சோமேசா—முன்பே
இருந்துள்ளி யென்ப ரிதனெஞ்சே யாரிந்துள்ளல்
பைதலேயெய் செய்தார்க ணில். (கஉடு)

நிறையழிதல்

அன்று வனத்தண்ண லருகே நிறையழிந்தார்
சென்றுமுனி மாதர் சிவசிவா—ஒன்ற
நிணந்தியி லிட்டன்ன நெஞ்சினூர்க் குண்டோ
புணர்ந்தூடி நிற்பே மெனல். (கஉசு)

கோற்றொடிவிற் பாய்போன்று கடல் வணிகமின்னார்
தோற்றுநிறை யழித்தாய் சோமேசா—சாற்றுங்காற்
பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி யன்றோநம்
பெண்மை யுடைக்கும் படை. (கஉசு)

அவர்வயின் விதும்பல்

மன்னுமுன்கே னென்னவஞ்சி மந்தனிதே ருமலுளஞ்
சின்னமுற வென்றோ சிவசிவா—வுன்னி
லொருநா னெழுநாள்போற் செல்லுஞ் சேட்சென்றார்
வருநாள் வைத்தேங்கு பவர்க்கு. (கஉஎ)

சுந்திரசே நன்வாவு நோக்கியுயிர் தாங்கினளாற்
சுந்தரச்சி மந்தினிதான் சோமேசா—முந்தும்
உரனசைலு யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார்
வரனசைலு யின்னுமு ளேன். (கஉஎ)

தறிப்பறிவுறுத்தல்

துன்றிற் சுமதி குறிப்பாற் றருமகுத்தன்
சென்றுமயல் கொண்டான் சிவசிவா—வென்று
முகைமொக்கு ளுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை
நகைமொக்கு ளுள்ளதொன் றுண்டு. (கஉஅ)

சங்கிலிபா லாருர ருழிகணந் தானாகத்
துங்கமிகு மன்புவைத்தார் சோமேசா—பொங்கப்
பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரிதாற்றி
யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து. (கஉஅ)

புணர்ச்சி விதும்பல்

மன்ன னாகலியைநீ வஞ்சனைநீந் காமலுடற்
சின்னமுற வென்றோ சிவசிவா—வென்னவவற்
காணுங்காற் காணேன் றவருய காணுக்காற்
காணேன் றவறல் லவை. (கஉக)

ரோசனை கந்தியனைச் காண்டலும்பே ரோசைகொண்டான்
றாசனையாச் சநதனுத்தான் சோமேசா—நேசமுடன்
உள்ளக் களித்தலுங் காண மகிழ்தலுங்
கள்ளக்கில் காமதறிற் குண்டு. (கஉக)

நெஞ்சோடு புலத்தல்

கன்றால் விளவெறிந்த கண்ணனுட நெம்மைவிட்டுச்
சென்றாயே நெஞ்சே சிவசிவா—வொன்றாவித்
துன்பத்திற் கியாரே துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சந் துணையல் வழி.

(கநூ)

விக்கிரமன் மற்றொருத்தி வேட்கையுற்றுத் தேடிநொந்தான்
தொக்க வருப்பயின் சோமேசா—ஒக்கும்
அவரெஞ் சவர்க்காதல் கண்டு மெவனெஞ்சே!
நீயெமக் காகா தது.

(கநூ)

புலவி

சுத்திய பாமைமலர் தந்திலனென் றாடவுடன்
சித்த மகிழ்வித்தான் சிவசிவா— நித்தமுணற்
குப்பமைந் தற்றாற் புலவி யதுசிறிது
மிக்கற்றா னீள விடல்.

(கநக)

கோண்ட பரவை கொடும்புலவி யெல்லாம்வன்
றொண்டர்க்குப் பேரழகே சோமேசா—தண்டா
நலித்தகை நல்லவர்க் கேளர் புலத்தகை
பூவன்ன கண்ணு ரகத்து

(கநக)

புலவி நுணுகீகம்

குப்பிறப்பி லேபிரியே நென்றநள னோடேல்
செப்பவரி தன்றே சிவசிவா—அப்படியே
இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியலமென் றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண் டனள்.

(கநஉ)

கீவகன் மஞ்சரியைத் தாழ்த்துரைப்பச் சீறினளே
தூவாய்க் குணமாலே சோமேசா—வாவகையே
தன்னை யுணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீ
நிநீர ராகுதி மென்று.

(கநஉ)

சிவசிவ வேண்பாவும்,
சோமேசர் முதுமொழி வேண்பாவும்

ஊடலுவகை

மான்மகள் பாலாடி மரமானான் மழகளிற்றின்
றேனனையான் காந்தன் சிவசிவா—வேனெனிலங்
கூடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கப் பெறின்.

(ககக.)

காயும் புலவியில் வன்றெண்டர் கடைப்பட்டுத்
தோயுமின்பின் மேலானார் சோமேசா—ஆயுங்கால்
ஊடலிற் றோற்றவரவென் றுரது மன்னுங்
கூடலிற் காணப் படும்.

(ககக.)

சிவசிவ வேண்பாவும்,
சோமேசர் முதுமொழி வேண்பாவும்
முற்றுப்பெற்றன்.

ஆயிரத் தறுநூற் றென்பது பத்தா
மாண்டுசெல் சகாப்தநா ளதனில்
மாயிரு ஞாலத் ததிகமாந் தில்லை
மன்றில்வாழ் சென்னமல் லையர்
பாயிரு ரெக்கும் பரிதிபோற் பாவப்
படரகற் றிடுஞ்சிவ வெண்பாத்
தீயவை போக்கிப் பரகதி சேரச்
செப்பினன் நெளிதவத் தவர்க்கே.

உ

கணபதி துணை

சிவசிவ வெண்பா,

சோமேசர் முதுமொழி வெண்பாக்களுக்கு

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
அ		ஆர்ந்தசுரரானு	38	உற்றானைப்பெட்ட	14
அச்சுவதீதமா	34	ஆர்வீடணனே	19	உன்பணிக்கென்	35
அட்டுரனூனிட்	11	ஆன்றவெழிற்	6	ஊ	
அத்தன்பத	18			ஊனுக்கடனென்	15
அத்திரவாக்	2	இ			
அப்பூதியார்	25	இந்துதன்	40	எ	
அல்லமனை	42	இப்பிறப்பிலே	45	எங்குமிறவா	13
அறியவசமோ	17	இப்புவிமேற்	19	எண்ணெயிரப்	37
அற்காவமண்	17	இல்வாழ்தரும	3	எத்திறத்துங்	30
அன்பரைக்கண்	7	இரணியன்	22	எத்திறமு	16
அன்பன்ஹுறப்ப	43	இல்லாண்மறுப்ப	30	எய்தருமம்பா	3
அன்றமணர்	16	இல்லானைப்பற்றி	28	எய்தாதிராமற்	22
அன்றாடேசா	25	இல்வலன்வாதாவி	11	எய்துசவுபரி	3
அன்றுதமருள்ள	19	இறைமுருகன்	6	எய்துமுருவறி	24
அன்றுமுகப்பெறு	10	இன்சொலிராம	5	எல்லாமறையவர்	35
அன்றுவனத்தண்	43	இன்பமுற்றான்	40	எல்லாமுணர்	6
அன்றெருவை	34			என்றமொரு	22
அன்னமிடான்	4	ஈரைந்தலையா	16	என்றும்பதினா	23
ஆ		ஈன்றான்	39	ஏ	
ஆக்கையுமாயிர	13	உ		ஏர்மணநல்லூர்	10
ஆங்காரியந்	29	உக்கிரனார்	27	ஏற்றதுரோண	37
ஆடும்பரிசேவ	10	உரமிறந்து	27	ஏனையர்பால்	30
ஆயிரத்தறுதூற்	46	உற்றகுசேல	28		

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
ஐ		குற்றொருவர்	8	சி	
ஐங்கரானென்	30	குன்றிற்சுமதி	44	சிவசிவாவெண்பா	1
ஐங்கரனை	31	குன்றெடுத்தா	5	சீ	
ஐவரிஸலானழுத	20	கூ		சீர்கொளிறை	2
ஐவரினு	7	கூற்றுவர்	22	சீவகன்மஞ்சரி	45
ஐ		கூனியிராமன்	8	சு	
ஒட்டலன்செய்	7	கே		சுக்கிரனாச்சாப	32
ஒன்றுதவவேட	37	கேழ்வரை	41	சே	
ஐ		கோ		செவ்வேளை	24
ஒடிவருபுட்	9	கொண்டபாவை	45	சே	
ஒசாநாளோதுகலை	43	கொண்டான்	27	சேக்கிழார்	8
ஒதுகனிபொரு	32	கொன்படைக	31	சேரவிரைந்து	39
ஒர்சந்தத்தார்	25	கோ		சோ	
ஒர்நாளகலியை	40	கோதைவரிவிற்	40	சொற்சுவைசேர்	13
க		கோவணமொன்	13	த	
கஞ்சாற்	37	கோற்றொழிவிற்	43	தக்கனார்கேவ்வி	3
கற்பின்மை	32	சு		தக்கனுளையெள்ளி	23
கன்றால்விளவெறி	45	சக்கரத்தை	17	தக்கன்பான்	32
கா		சங்கிலிபாலாளுர	44	தண்டியடிகளீரு	34
காக்கேயன்	38	சதமுகனை	19	தந்தைக்கிளமை	9
காட்டுமுயலு	18	சத்தியந்தப்பாம	3	தந்தையுர	22
காதற்குணம்	39	சத்தியபாமை	45	தந்தைவதுவை	33
காததானசல	26	சந்தனுவுங்	42	தருமகுண	37
காமயிகவுழந்து	39	சந்திரசேனன்	44	தன்மகனான்	16
காயும்புலவியில்	46	சம்பந்தர்	15	தன்மதுரை	6
காரிகையாரை	13	சனகனுலகநெறி	16	தன்றிலமேற்	29
கால்சேய்கதிர்	23	சா		தன்முயர	24
கானடந்து	39	சாரங்கமீது	14	தன்னையே	42
கு		சாரும்பதியில	35	தா	
குந்திமகார்	8	சானகியை	17	தாதைசிறை	20
குறித்தாக	28	,,	24	தாதையன்றி	41

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
தாயடிமை	30	நாய்வாற்களவினா	11	புறம்பியத்து	12
தாயைத்தடிசு	9	நி.		புன்புலா	10
தாய்கருவில்	14	நித்தியத்துவங்	23	பூ	
தாய்தீண்ட	29	நித்திரையிலுற்ற	42	பூடணம்போல்	5
தாய்போல்	29	நின்னபிடேசு	7	பூமலர்கொ	2
தாருவனமுனிவர்	34	நீ		பெ	
தாவுசினத்தாற்	12	நீசவுருவ	17	பெற்றவைக்கென்	14
தீ		நீநகைப்ப	27	பை	
தீயனவே	6	நே		பைந்தொடியு	38
து		நேயபுகழ்	2	பொ	
துய்யபகீரத	36	ப		பொங்குபுகழ்	11
துருவதன்	28	பண்டைநினை	9	பொன்மலையின்	22
தே		பதர்கிரிமாதர்	13	பொன்மானென்	29
தென்னுலக	1	பல்லவர்கோன்	12	பொன்னையா	4
தே		பன்முனிவர்	41	பொன்னியென	26
தேசிகனாகுகொண்	19	பன்மறையோர்	17	பொ	
தோருமா	18	பன்னுமசதி	5	போசனுரை	32
தோ		பா		போசன்கவிஞ்	9
தோன்றாவகை	4	பாடினர்	4	போயவாசாளி	23
ந		பாநதப்பகை	35	போற்றுஞ்	28
நக்கையுமை	5	பாடிமுடிபத்தும்	8	ம	
நந்திகலம்புக	31	பார்க்கவன்பாற்	15	மங்கலியம்	33
நநதுச்சிமுதத்	39	பாரசிதைமூலம்	14	மங்காதமங்கு	20
நல்லசுகருத்	2	பார்த்தன்குபத்தி	38	மங்கைமுலை	24
நல்லதிலகவதி	33	பார்த்திவனை	27	மச்சஞ்சுமந்	10
நல்லதினமென்	21	பி		மதுவளரும்	1
நல்லூழிநான்கு	34	பின்னையார்	12	மறலிசெயன்	4
நலவிசயன்	35	பிள்ளையுடனுண்	11	மற்றிருதராட்டி	36
நற்றருமன்	36	பு		மன்றிற்பாசமய	25
நா		புண்ணோடியிர்	35	மன்னதனின்	27
நாடரியகண்ணே	41	புத்தர்மிகவாது	15	மன்னவையிற்	8

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
மன்னனகலியை	44	மெய்த்ததிரு	15	வாய்ந்ததமயந்தி	38
மன்னுமுன்கே	44	.மே		வாரிவழிதாரா	37
மா		மேருவுட	7	வாழ்வாதலூர்	26
மாதவருண்	33	மேல்வளமெல்	26	வாழ்விழந்த	40
மாமணியாற்	36	மேவும்வனசா	12	வானவர்கோன்	42
மாமனனென்னு	25	மை		வி	
மாயனவ்வே	11	மைந்தனெனா	20	விக்கிரமன்	45
மாரன்மகன்	41	மைந்தன்முடி	23	விற்பிரம்பா	2
மாலான்முதலிகழ்	22	யோ		வி	
மாறனொருநாட்	40	யோகிருந்தகால	18	வீமனவைமுள்	18
மாற்குமதுவும்	30	யோசனைகந்தி	44	வே	
மாற்றார்முடியும்	31	வ		வெங்கரிசைய	21
மான்மகன்	46	வண்ணமகனோவ	20	வெய்துரையா	20
மீ		வண்ணவுருக்கு	43	வெய்யமரப்பே	15
மீனென்றுரை	9	வந்தசுகசாரர்	21	வெள்ளிவெற்பை	24
மு		வந்தமுனிவோரை	31	வெற்றிநளன்	33
முத்தமிழ்ச்சங்க	26	வயத்திரத	18	வென்றிபுனை	31
முப்புரத்தை	21	வரமிழந்தான்	6	வென்றியிராம	25
முப்புரத்தோர்	19	வல்லதிகன்	26	வே	
முல்லைமடவார்	41	வள்ளிபுனங்	36	வேண்டுமுருப்பசி	32
முற்பணயத்	33	வன்சமணர்	29	வேதனிஸ்ஸாள்	21
முன்னரமண்	14	வன்மைச்சுயோத	34	வேதியனாளாமோ	5
மு		வன்னெண்டர்	16	வேந்துமகற்	12
மூர்த்திபால்	10	வா		வேந்துரையாற்	4
மூவர்தடுப்ப	3	வாக்கரசர்	28	வேள்வித்தொழிற்	36
மே		வாசுகனோராசை	7	வை	
மெய்த்தவத்தை	38	வாடிக்கணவ	42	வைதாள்விசயன்	43

முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா.

உ

கணபதிதுணை

திருச்சிற்றம்பலம்

முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா

காப்பு

கதிரெறியர் நெஞ்சிற் கதிராகுமுரு கேசா
முதுநெறிவெண பாணை மொழியப் —பஞ்ச மவேட்
டறபக்தநா மல்குதில்லை யமபலமீமல் பாறசுகநக
கற்பகத்தின் பொற்பதமே காப்பு.

அவையடக்கம்

தேசமவி தெய்வக் திருக்குறளாக னோடுமுரு
கேசமென னுநாமங் கெழுமுதலி —ஐசகனேரார்
குற்றமது னேக்காரென கொள்கையினு லீதிசெவ
சொற்றனனோ தூலாத் தொகுத்து.

நூல்

க. அறத்துப்பால்

க்டவுள் வாழ்த்து

தேவனையுஞ் சூரனையுந் தேற்றருவாற் றேர்ந்தனநீ
மூவரின்ற யென்ன முருகேசா—யோவில
அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு.

வான் சிறப்பு

அன்பரிடர் கண்டரன்பா லப்பருஞ்சம் பந்தரோடு
முன்பொருகா சேற்றார் முருகேசா—இனபுதருந்
தானந் தவமிரண்டிந் தவகா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின்.

(உ)

நீத்தார் பெருமை

ஈண்டுதச தோற்றமா லேயந்தான பிருகுரையான்
மூண்டாற்பூ சிததும் முருகேசா—பூண்ட
நிறைமொழி மாந்தா பெருமை நிலத்தது
மறைமொழி காட்டி விடும்.

(உ)

அறவ்வலியுறுத்தல்

அற்றமின்றிச் சாமந்தன் கோனிதியா லண்ணல்பணி
முற்றுவிததின் புற்றான் முருகேசா—மற்றதனால
ஒலலும் வலகயா னறவினை யோவாதே
செல்லும்வா யெல்லாரு செயல்.

(ச)

இல்லாழ்க்கை

மேய்த்தமிழ்வே தததுலகுய விததுயர்தார் வள்ளுவனார்
முத்தவில்வாழ் வுற்று முருகேசா—உத்தமமாம
ஆற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை
கோற்பாரி னேனமை யுடைத்து.

(ஞ)

வாழ்க்கைத்துணைநலம்

கோதில் சுதரிசனன் சொற்றிறம்பாக் கோதையொடு
மூதனூர்தீர்ந் துயந்தான் முருகேசா—பேதமிலாப்
பெண்ணிற் பெருந்தகக யாவுன கற்பென்னுந்
நின்மையுண் டாகப் பெறின்.

(சு)

புதல்வரைப் பெறுதல்

துற்றகர குற்றோ சசிவன்னன் சூழ்கெறியான்
முற்றினர்சொர்க் காதி முருகேசா—வுற்றுப்
பெறுமவற்றுள் யர்மறிவ தில்லை யறிவறிநத
மககட்பே றல்ல பிற.

(எ)

அன்புடைமை

கின்னரரோ டேமேதா கேதரைமீட் டார்வசவர்
முன்னரன்பாற் சென்று முருகேசா—மன்னுலகில்
அன்போ டியையந்த வழக்கென்ப வாருயிரக
கென்போ டியையந்த தொடர்பு.

(அ)

விநுந்தோம்பல்

துன்னுவனத் துந்தருமன் சூழ்முனிவர்ப் பேணுதலான்
முன்னுவனம் பெற்றான முருகேசா—உன்னின்
வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
பருவநது பாழ்படுத லின்ற.

(க)

இனியவை கூறல்

அண்டமூதல் வற்பழித்தே யைந்தலையு னொன்றிழந்தான்
முண்டதன்செய் மாநது முருகேசா—மண்டிப்
பணிவுடைய னின்சொல னாத லொருவற்
கணியல்ல மற்றுப் பிற.

(க௦)

செய்நீநன்றியறிதல்

மெய்த்தரும தெய்வநன்றி வீட்டிமதி மம்மருற்றன்
முத்தவற்ச காபன் முருகேசா—இத்தரையில்
எந்நன்றி கெரன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.

(க௧)

நடுநிலைமை

நீதியிற்பாஞ் சாலிகடா விற்குவடை நேர்விகன்னன்
 மூதலையிற் சொற்றான் முருகேசா—காதலினால்
 சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா
 வட்கோட்ட மின்மை பெறின். (கஉ)

அடக்கமுடைமை

ஒங்குதருக் கம்வாத லுருநுழைச் செய்தபுத்தர்
 மூகையராய்ச் சோராதார் முருகேசா—ஆங்கதனால்
 யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
 சோகாப்பர் சொல்லிமுக்குடி பட்டி. (கஉ)

ஒழிக்கமுடைமை

வேதநெறி பேணுத் துராசாரன் மிகையாந்தான்
 மோதல்கை பற்ற முருகேசா—தீதில்
 ஒழுக்கத்தி றெல்கா ருவோ ரிழுக்கத்தி
 னேதம் படுபாக் கறிந்து. (கச)

பிறனிவ்விதமுடைமை

பார்க்கவனார் பன்னியத்தம பற்றியலி யாயினன்முன்
 மூர்க்கனாக தண்டன் முருகேசா—வெர்க்கும்
 பகைபாவ மசசம் பழியென நான்கு
 மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண். (கஊ)

பொறையுடைமை,

மன்னவனாற் றன்னையொழிப் பித்துமரு வாவசுதன்
 முன்னவனைக் காத்தான் முருகேசா—உன்னும்
 நிறையுடைமை நீக்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை
 பொற்றி யொழுகப் படும். (கக)

அழக்காறுமை

ஆர்த்தபொரு மைச்சிசபா லன்கண்ண னுழியினுன்
மூர்த்தமறுப் புண்டான் முருகேசா—கூடக்
அழக்காற்றி னல்லவை செயபா ரிழுக்காற்றி
னேதம் படுபாக கறிநது.

(௧௭)

வெண்காமை

மாண்டுநக ரோடன று வாயந்தான் பராந்தகக்கோன்
மூண்டாரன்பு வெண்கி முருகேசா—வேண்டும்
நடுவின்றி நன்பொருள் வெண்கிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாகுகே தரும்.

(௧௮)

புறங்கூறுமை

துஞ்சுமனத் தோடுவணஞ் சூரன்முத லோர்த்தூற்றி
முஞ்சலுற்ற தந்தோ முருகேசா—விஞ்சலுறக
கண்ணின் று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க
முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல்.

(௧௯)

பயனில சொல்லாமை

கற்றும் பயனிலசொல் கன்னனுரைத் தெஞ்ஞான்று
முற்றுபுழி புண்டான் முருகேசா—உற்றுணரிற்
பல்லா முனியப் பயனில சொல்லுவா
னெல்லாரு மெள்ளப் படும்.

(௨௦)

வினையச்சம்

பாவ மெனாதான்செய் பற்றலின்வேற் தோடயார்தார்
மூவர் மறையோர் முருகேசா—மேவ
வினைப்புகையுற்றாரு முய்வர் வினைப்புகை
வீயாது பின்சென தடும்.

(௨௧)

ஒப்புரவறிதல்

கோண்டருக்கேற் றுந்தரும சீலர்மு துத்தொகுத்தார்
முண்டகன்மால் போற்று முருகேசா—மிண்டும்
இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொலகார
கடனறி காட்சி யவர். (உஉ)

ஈகை

பொன்னகர்க்கோ னேற்பத் ததீசி புறவெலும்பை
முன்னலின்றித் தநதான் முருகேசா—மன்னி
இலனென்னு மெவவ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள. (உ௩)

புகழ்

எகதீனையோ வாசவநா ளின்பமிந்தரத் துய்ம்மனுற்றே
மொயததபுகழ் பூண்டான் முருகேசா—உயததுணரின்
ஒன்ற வுலகத துயாநத புகழலலாற்
பொனருது நிற்பதொன றில (உ௪)

அநுஸூடமை

வாழ்கணங்க ளாக்கினன்ச தானந்தன் வன்னாகின்
மூழ்குகொடி யோரை முருகேசா—தாழ்கிலா
நல்லாற்றா னாடி யருளான்க பல்லாற்றாற்
தேரினு மஃதே துணை. (உ௫)

புலாவ்மறுத்தல்,

காமுறுமூண் றய்த்தலின்மா யீகனுமார்க் கண்டனான்
மோழவருப் பெற்றான் முருகேசா—வீழும்
படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ னன்றுக்கா தொன்ற
ஹடலசுவை யுண்டார மனம். (உ௬)

தவம்

பற்றிலனந் தன்புற் பதத்தனொடா னந்தநட
முற்றவத்தாற் கண்டான் முருகேசா—அற்றமற
வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ
மீண்டு முயலப் படும்.

(௨௭)

கூடாவோழக்கம்

கூடுநியா சம்புனைந்தே சானகியைத் தான்கவர்த்தான்
முன்னிலங்கை வேந்தன் முருகேசா—துன்னும்
தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதன்மறைந்து
வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று.

(௨௮)

கள்ளாமை

நாதவசக் கன்வசிட்ட னற்காபி யைப்பற்று
மோகமல்கிக் கெட்டார் முருகேசா—போருங்
களவின்கட் கன்றிய காதல் வீராவின்கண்
வீயா விழுமந் தரும்.

(௨௯)

வாய்மை

மாழ்கித் தருமனொரு பொய்யுரைத்தே வன்றுயருண்
மூழ்கியிகச் சோந்தான் முருகேசா—தாழ்கலின்றிப்
பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று.

(௩௦)

வெதுளாமை

சித்தரா மன்வெகுளி மூண்டிழந்தான் நீக்கண்ணை
முத்தனல்ல மன்பான் முருகேசா—நித்த
மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டுந் தீய
பிறத்த வதனான் வரும்.

(௩௧)

இன்னு செய்யானம்

தன்னைவதை முத்திரா தன்றையு மெய்ப்பொருளார்
முன்னோனரி காத்தார் முருகேசா—மன்னுலகில
இன்னுசெய தாரை யொறுத்த லவர்நாண
நன்னயஞ் செய்து விடல்.

(௩௨)

கொல்லாமை

தத்திநாடக செவவுயிருந் தாறுகுதயை யாற்பரதர்
முத்தரினமேம பட்டார் முருகேசா—மெகது
நிலயஞ்சி நீத்தாரு செல்லாவ கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமை குழ்வான் றிலே.

(௩௩)

நிலையாமை

தக்கன்மதர்த் தெச்சுமொன்று தான்செய்தயச் சென்னிபெற்ற
முககண்ணை யெள்ளி முருகேசா—வுத்கமின்போல [ன்
நில்லாத வற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை.

(௩௪)

துறவு

மேக்குவணை யின்பும் வெறுத்துச் சிவிககவான்
மோககநிலை சார்ந்தான் முருகேசா—ஆகந்
தலைப்பட்டா தீரத் துறந்தா மயங்கி
வலைப்பட்டார் மறவை யவர்

(௩௫)

மெய்யுணர்தல்

சேம்மைப் பொருளென்னத் தோந்தினைக் கும்பமுனி
மும்மலமற் றய்ந்தான் முருகேசா—இம்மைதனிற்
கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி.

(௩௬)

அவாவறுத்தல்

பற்றறத்து வாமசே கன்பிறவாப் பான்மைபெற்றான்
முற்றியான் புசை முருகேசா—கற்றணாத்தோர்
வேண்டுகொல வேண்டிம பிறவாமை மறறது
வேண்டாமை வேண்ட வரும்.

(௩௭)

ஊழ்

விஞ்சுதங்ளைத தம்பதுனி மேவுபரிசு கிசதரவான்
முஞ்சினனும் கொழுந முருகேசா—எஞ்சலிலா
நடவிற பெருகலி யாவா மறறொன்று
குழிலுந தானமுந துறம்.

(௩௮)

உ. பொருட்பால்

இறையமடசி

உற்றது வடபரப்பா னெவ்வுசிபி கன்னுடல
முற்றயர்க வீதகான் முருகேசா—பற்ற ம
முறைசெயது சாபபாற்ற மன்னவன மக்கட்
கூற்றமயனறு வைக்கப் படும்.

(௩௯)

கல்வி

பண்ணியின்பத் துந்தசங்க வாணர்நகரி ரற்பிரிவை
முன்னிமுன்னிச சோகாசார் முருகேசா—கன்னா
கூவ்ப்பட சீவகாடடி யானப பிரித
வனைதத் தபலகா தொழில்.

(௪௦)

பாறு

நண்ணுச வேசர்முன்னேர்க் கீடழிந்தார் வீசுவாத
முண்ட னைநயார் முருகேசா—வேண்டின
கலலா பொருவன றவகமை தலைப்பெயது
சொல்காடச் சேசர்வு படும்.

(௪௧)

கேள்வி

அத்தனைய் மப்பலியா லர்ச்சித்த வேந்தரையின்
முத்திபெற்றான் சண்டன் முருகேசா—நத்தி
எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வ்னைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்.

(சஉ)

அறிவுடைமை

நீதையன் னீ நீங்கினஞ்சு சீலன் புயபலன்பின்
முகஞர் கொட் பட்டான் முருகேசா—ஒதில்
அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃதறி கல்லா தவர்.

(சஉ)

குற்றங்கடிக்

தேய்வரிதி யாதிகவர் தீமையின்ம னேசவன்கான்
மொய்வளந்தோற் றேயந்தான் முருகேசா—வ்யயச்
செயற்பால செய்யா திவறியான் செல்வ
முயற்பால தன்றிக கெடும்.

(சச)

பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

நாரதனாற் சம்வாத நற்றவற்சேர்ந் தேமருத்து
மூரியின்மேம் பட்டான் முருகேசா—பாரதனில்
உற்றனோய் நீக்கி யுறுஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக கொனல்.

(சரு)

சிறிநீனநீ சேராமை

லாக்நரசர் தூவகரான் மாழ்கித் தமக்கையான்
மோக்கலிலு (பெற்றார் முருகேசா—பார்க்குங்கால்
நல்லினத்தி னாகற்குந் துணையிலு நீயினத்தி
னல்லற் பறிப்பதூஉ மில்.

(சக)

தேரிந்து செயல்வகை

பாண்டவர்செல் வகைவர்வான் பண்டுதூரி யோதனன்றான்
மூண்டமிழிந்தான் மாய்ந்தும் முருகேசா—வேண்டுகொல்
எள்ளாத வெண்ணிச செயல்வேண்டும் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு. (சஎ)

வலியறிதல்

வாரிசுதை வவவுமுவ ண்க்தையெதிர் வானவர்கண்
மூரியிழந் தெயததார் முருகேசா—தேரின்
உடைததம் வலியறியா ருககத்தி னூக்கி
யீடைக்கண் முரிந்தார் பலர். (சஅ)

காலமறிதல்

சிந்துபதி யைத்தந்தை யோடி றுத்தான் செவவியுற
முநிவிச யன்றான் முருகேசா—நந்தலின்ரி
எய்தற் றரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே
செய்தற் றரிய செயல். (சக)

இடனறிதல்

சேன்னியனீ கத்தைமோ திச்சிதைத்த தோர்கோழி
முன்னுறையூர்க கானின் முருகேசா—மன்னுலகில்
அஞ்சாமை யல்லாற் றுணைவேண்டா வெஞ்சாமை
யெண்ணி யிடததாற் செயின். (இ௦)

தேரிந்து நேளிதல்

கீதெனுமி ராக்கதனைத் தேர்மித் திரசகன்றான்
முகாக்க னான முருகேசா—ஆதலினால்
தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடுமபை தரும். (இக)

தேரித்து வினையாடல்

காண்டலின் றிச் சச்சந்தன் சுட்டியங்கா ரற்காசை
மூண்டளித்து மாண்டான் முருகேசா—வேண்டி
வினைவகையாற் றறியக் கண்ணும் வினைவகையான்
வேருகு மாந்தர் பலர்.

(௫௨)

சுற்றந்தழால்

எய்த்து மகத்திறந்துஞ் சூர னீரையோரான்
மொய்த்தவளம் பெற்றான் முருகேசா—மெய்த்த
விரும்புநாச் சுற்ற மிவையி னருப்பற
வாக்கம் பலவுந் தரும்.

(௫௩)

பேச்சாவாமை

கோடியர்தன் போற்றேன்றக் குன்றிமதர்க் கும்பமுனி
மூடுவெண்ணோ யுற்றான் முருகேசா—நாடுவகால்
முன்னுறக் காவா திமுகுகியான் றன்பிழை
பின்னா றிரங்கி விடும்.

(௫௪)

சேங்கோன்மை

மைத்தனயுந்தான் வற்சமமைச் சோடுமறு நீதிக்கண்டோன்
முந்தைமுறை தன்னான் முருகேசா—வந்தும்
இறைநாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
முறைநாககு முட்டாச் செயின்.

(௫௫)

கோடுங்கோன்மை

வோத்திடுக்கண் செய்து விளிந்தான் கருநாடன்
மூர்திபான் மேனான் முருகேசா—கூட்த்துணரின்
மன்னாக சூ மன்னுதல் செய்கோன்மை யெதின்றேன்
மன்னுவா மன்னாக கொளி.

(௫௬)

வெருவந்த சேய்யாமை

காத்தகபி லற்கிடும்பை செய்து கண்ணழிந்தான்
மூத்தோன் மழுதான் முருகேசா—வேத்தும்
இறைகடிய னென்றுரைக்கு மின்னஞ்சொல் வேந்த
ஐறை கமிகி யொல்லக் கெடும.

(௧௪)

கண்ணோட்டம்

ஒவிலுழ வன்வேண்ட வுக்கிரஞ ரிந் திரன் கொண்
மூவைவிடு வித்தார் முருகேசா—தாவலிலாக்
கண்ணோட்டத் துள்ள தலகிய லல்கிலா
ருண்மை நிலகதுப் பொறை.

(௧௫)

ஒற்றிடல்

பின்னைகரம் வீடியபின் பேதற்றான் சூரனென்றை
முன்னிளிதா ளாமன் முருகேசா—அன்னதனல்
ஒற்றிஞ லொற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன்
கொற்றக் கொள்ககிடந்த தில.

(௧௬)

ஊங்கழுடைமை

நாங்கொடு கோரியக்கு நற்பதவி யைத்தருவன்
மூங்கருக்காற் பெற்றான் முருகேசா—நீன்பெருக்கின்
வேன்னக் தனைய மலர்நீட்ட மாந்தர்தம
முள்ளத் தனைய துயாவு.

(௧௭)

மடியிலைமை

அம்பவிமுற் அம்புரந்தா னுண்மைரகு மாந்தரலரை
மொய்ம்பதனால் வென்றிற் முருகேசா—விம்பர்
மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியனந்தான்
ரூடிய தெல்லா மொருங்கு.

(௧௮)

ஆள்வினையுடைமை

ஆள்வினையான் மிக்கதவ மாற்றிச் சுவேதமன்னன்
 மூள்வினையற் றுய்தான் முருகேசா—கோள்வினையாம்
 ஊழையு முப்பககங் காண்ப ருலேவின் றித்
 தாழா துஞ்று பவர். (கஉ)

இடுக்கணழியாமை

சேற்றச் சயோதனன்செய் தீங்கையின்பிற் றோத்தருமன்
 முற்றமின்பந் துபத்தான் முருகேசா—பற்றிவரும்
 இன்னொமை யின்ப மெனக்கொளி னாகுந்தன்
 னொனனா விழையுஞ் சிறப்பு. (கஉ)

அமைச்சு

சேக்கிழார் சென்னிக்குத் தொண்டர் சிறப்புணர்த்தி
 மோககநெறி தந்தார் முருகேசா—ஆக்கி
 அறிகொன் றறியா னென்னு முறுதி
 யுழையிருந்தான் கூறல் கடன். (கச)

சொல்வன்மை

வாதவூ ராளிசெண்டால் வாங்கலின்றோர் வண்மையென
 மோதமிறைக் கீந்தார் முருகேசா—தீதுலதாச
 , சொல்லுக் சொல்லைப் பிறிதோசொ ளுசொல்லலை
 வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்தது. (கஃ)

வினைத்தூய்மை

வேள்வியிற்கோ ஆணுகாந்தும் வேடரிற்றாழ்ந் தேழ்மறையோர்
 மூள்விதன முற்றார் முருகேசா—நீள்வின்
 இடுக்கட் படினு மிளிவந்த செய்யார்
 'கடுக்கற்ற காட்சியவர். (கௌ)

வினைத்தீட்டம்

சீவகன்சீ ருதிருந்தே தெவ்வையழித் தான்முடிவின்
மூவுலகும் போற்று முருகேசா—யாவும்
கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை யிடைக்கொட்கி
னெற்றா விழுமந் தரும்.

(௬௭)

வினைசெயல்வகை

யாண்டுளஞ ராயணனென் நேற்றிரணி யன்மகன்பரீன்
மூண்டுசின மாண்டான் முருகேசா—வேண்டின்
முடிவு மிடைபூறு முற்றியாக கெய்தும்
படுப்யனும் பாரசுதுச் செயல.

(௬௮)

தூது

சூரனெதிர் தக்கவுரை சொற்றி ழுமாந் துற்றகன்றான்
மூரிமிகும் வாகு முருகேசா—ஒரின்
விடுமாற்றம வேந்தாக சூரைப்பான் விடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன.

(௬௯)

மன்னரைச்சேர்ந்தோழகல்

மன்னையி ராதுமெல்ல மல்குவித்தார் சைவநெறி
மூன்னுவச வேசர் முருகேசா—இன்னதனால்
போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தின்
நேற்றுதல் யார்க்கு மரிது.

(௭௦)

துறிப்பறிதல்

இந்தனக்கே லாமரமென் ருன்றருமன் வீமனெண்ண
மூந்தவையிற் நேர்த்தே முருகேசா—மைந்தருள்ளும்
ஐயப் படாது தகத்த துணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொனல்.

(௭௧)

அவைவயறிதல்

கோற்றவிடைக் காடாகவி தோற்றுகுஞ்சென் னன்சபையின்
முற்றசுவை யுறறம முருகேசா—உற்றநனுநா
அநகணதது ஞநக வமிழ்சிறுந் நங்கணதத
ரவலாரமுற் கோட்டி கொளல. (எஉ.)

அவைவயஞ்சாரம

நாழையையெவல் வந்திமுனி தன்னையட்ட வகநான்றன்
மூதுணர்வால் வெனருன் முருகேசா—கித்தமிலா
ஆற்றி னாவறிந்து காக வவையஞ்சா
மாறறங் கொடுத்தற் பொருட்டு. (எஉ)

நாடு

எசுசிறப்பேயம் தென்னிலகுக வந்தகர சீனத்தான்
முசசகமு மேதது முருகேசா—மெசசவே
ஆகசமை வெய்தியக கணனும் பயமின்றே
மேந்தமை வில்லாத நாடு. (எசு)

அரண்

நம்மாறார் செப்புண் னகையிலவெந்த வேயசார்
மும்மாநில மேனண முருகேசா—அம்ம
எனையாட்சிக தாகியக கண்ணும் வினையாட்சி
யில்லாங்க ணிலல தரண (எதி)

பொருள் செயல்வகை

யன்வசுழி பெற்றகுல புடணனான் மலகினவே
முன்னமற மெல்லா முருகேசா—ஆதன் னியதோர்
குணதேறி யானைப்போ கண்டந்ந் நன்கைததொன்
துண்டாகச் செய்வான் வினா. (எசு)

படைமாட்சி

பற்றுசிறை மீட்டெதிர்த்த பார்த்தனாற் புண்பட்டார்
முற்றினவர் யாரும் முருகேசா—சுற்றி
ஒலித்தக்கா வென்னா முவரி யெலிப்பகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும்.

(எஎ)

பகடச்செருகீது

மா லுறுத்தி வீடு மன்பான் மாண்டசிவே தற்கயர்ந்தார்
மோலிபுனை மன்னர் முருகேசா—சாலப்
புரந்தார்கண் ணீர்மல்கச் சாகற்பிற் சாக்கா
மூந்துகோட் டக்க துடைத்து.

(எஅ)

நட்டி

மேவ வி தூ மனெடு விண்ணிழந்திம் மண்ணடைந்தார்
முவரகல் வஞ்சி முருகேசா—தாவில்
அழிவி னவைநீக்கி யாறுயத் தழிவின்க
ணல்ல லுழப்பதா நட்டி.

(எக)

நட்பாசாய்தல்

வஞ்சகவா னந்தனட்பாற் சூரியசன் மாவானா
முஞ்சுவிடர் பெற்றான் முருகேசா—வஞ்சதனில்
ஆய்ந்தாய்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை
தான்சாந் துயரந் தரும்.

(அ0)

பழமை

நம்பனமர்க் கேன்றூ ணற்புரந்தான் றென்னைமயுன்னி
மொயம்புதொலை யாமன் முருகேசா—அம்புலியில்
பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணர்க
கோதக்க நட்பார் செயின்.

(அக)

தீநட்பு

இன்னலே பஸ்குநம்பா லென்று விபீடணன் தன்
முன்னவனை நீத்தான் முருகேசா—துன்னிப்
பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலிற் குன்ற வினிது.

(அஉ)

கூடாநட்பு

நேசன்போற் காடுகெட்டி நேரியன்றென் னற்றமுவி
மோசமே செய்தான் முருகேசா—மாசின்
மனத்தி னமையா தவரை யெனைத்தொன்றுஞ்
சொல்லினாற் றேற்ற்பாற் றன்று.

(அங்)

பேதைமை

வேதசன்மா பஸ்கலையின் மிக்குமுனி வர்ப்பழிப்பான்
மூதாக்க னானான் முருகேசா—காதலினால்
ஒதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப்
பேதையிற் பேதையா ரில்.

(அச)

புல்லறிவாண்மை

ஓகையினால் வேதா வுரையையுமென் ளிச்சுதன்மன்
மூகையனாய்ச் சோர்ந்தான் முருகேசா—வாகை
அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு.

(அரு)

இகல்

ஓதியையும் வெல்வான் சலந்தான்சென் றுழியெஃக
மோதமுடி வற்றான் முருகேசா—ஓதில்
இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவறுங் கெடலு நணித்து.

(அசு)

பகைமாட்சி

நந்தியெதிர் செம்மாந்தே நாகாரி யெஞ்சலிலா
முந்தைவலி தோற்றான் முருகேசா—உந்தும்
வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை.

(அஎ)

பகைத்திறந்தோதல்

ஆர்த்தொரன்பர் புத்தநந்தி யைச்செருத்தார் சம்பந்த
மூர்த்திதிரு வாக்கான் முருகேசா—சீர்த்திமிசு
வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க
சொல்லே ருழவர் பகை.

(அஅ)

உட்பகை

சுத்திமுத னூற்றுவர்மாய்ந் தார்விசுவா மித்திரனுண்
மொய்த்தபகை யாலே முருகேசா—வைத்த
ஆரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொரு
துட்பகை யுற்ற குடி.

(அக)

பெரியாரைப் பிழையாமை

நெற்றியுதல் சுற்கமிழ்தி யாதுவஞ்சித் திந்திரன்சீர்
முற்றுமிழந் தெய்த்தான் முருகேசா—உற்றுணரின்
ஏங்கிய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும்.

(க௦)

பெண்வழிச்சேறல்

நாசரதி யுஞ்சீதை தன்வழிப்பட்ட டோர்மானான்
மோசம்போய்ச் சோர்ந்தான் முருகேசா—பேசுங்கால்
எண்சேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும்
பெண்சேர்ந்தாம் பேதைமை யில்.

(கக)

வரைவின்மகளிர்

மொழ்கிவரை வின்மகளிர் வஞ்சனையிற் பாட்களன்றன்
மூழ்கியல்லாப் புற்றான் முருகேசா—வீழ்கும்
பொருட்பொருளார் புன்னலந் தோயா ருட்பொரு
ளாயு மறிவி னவர்.

(கஉ)

கள்ளுண்ணுமை

தூயபல பத்திரன்றான் குதனைமாய்த் தல்லலுற்றான்
மூயமது மாவான் முருகேசா—ஆயுங்கால்
துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்ல ரெஞ்ஞான்று
கஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர்.

(கங)

துது

லெஞ்சுதாற் றந்தை வெறுக்கக் குணநிதிதான்
முஞ்சின னூண் வவ்வி முருகேசா—துஞ்சும்
அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்கு தென்னு
முகடியான் மூடப்பட்டார்.

(கச)

மருந்து

சீலமிலாப் பேய்ச்சமணர் சிந்தைநைந்தார் பாண்டியனோய்
மூலமறி யாது முருகேசா—ஏலவே
கோய்நாடி கோய்முத னாடி யதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.

(கரு)

குடிமை

நித்திரையோர்க் கொன்றவசு வத்தாம் நீக்கமுற்றான்
முத்தமுனி வோரான் முருகேசா—மெய்த்த
குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம் விசம்பின்
மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து.

(கசு)

மானம்

தேசருவா னின்னினைமை தேர்ந்துமா னத்திறந்தான்
மூசுபுகழ்ச் சூரன் முருகேசா—நேசமிசூஞ்
சீரினுஞ் சீரல்ல செய்யாரே சீரோடு
பேராண்மை வேண்டு பவர்.

(௬௭)

பெருமை

தும்பமுனி யானசூடன் சர்ப்பவென்றே குண்டலியாய
மொய்ம்பிழந்து வீழ்ந்தான் முருகேசா—உம்பரினும்
மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துத்
கீழல்லர் கீழல் லவர்.

(௬௮)

சான்றுண்மை

தோக்கிடும்பை கௌசிகனூற் சூழ்ந்துமரிச் சந்திரன்சொன்
முக்கியமாக் காத்தான் முருகேசா—அக்கணமே
ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்
காழி யெனப்படு வார்.

(௬௯)

பண்புடைமை

ஓவாச் சிவசமய மோங்கியதே நால்வரான்
மூவா முதலே முருகேசா—தாவாத
பண்புடையார்ப் பட்டுண் டிலக மதுவின்றேன்
மண்புக்கு மாய்வது மன்.

(௭௦)

நன்றியில்செல்வம்

மாழ்க்கிதி நல்காநால்'வாணிகர்மாண் டார்கடலுண்
மூழ்க்கிதி யோடு முருகேசா—வாழ்வுவிக்
சுட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவர்
தோற்ற நிலக்குப் பொறை.

(௭௧)

நாணுடைமை

அந்தணற்கீர் தில்லினை நாணத்தன்னமுழ் கத்துணிந்தான்
முந்துபத்தி ராயு முருகேசா—நந்தலிலா
நாண்வேலி கொள்ளாது மன்றோ வியன்ஞாலம்
பேணலர் மேலா யவர். (க0உ)

குடிசெயல்வகை

சுத்துருவை மாய்த்தான் பராசரன்றன் சந்ததியை
முத்திபதத் துய்த்தே முருகேசா—மெத்தில்
கருமஞ் செய்வொருவன் கைதூவே னென்னும்
பெருமையிற் பீடெடய தில். (க0ங)

உழவு

இன்னலொற்கத் தும்முழுவை யேற்றலினீ சந்தமுது
முன்னமைத்தார் மாறர் முருகேசா—உன்னில்
இரவா நிரப்பார்க்கொன் றீவர் கரவாது
கைசெய்துண் மாலை யவர். (க0ச)

நல்துரவு

உலவா யண்ணறொழும் பைத்தருமி நீங்கவொற்க,
மூலமாத் தேரந்தான் முருகேசா—ஞாலமிசை
இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு
மிம்மையு மின்றி வரும். (க0ந)

இரவு

ஒக்கலைவீட் டிக்களத்தை யோகையினி யற்பகையார்
முக்கணனுக் கீந்தார் முருகேசா—மிக்குவரும்
இன்ப மொருவற் கிரத்த லிரந்தவை
துன்ப முறாஅ வரின். (க0க)

இரவச்சம்

துன்பகல்வோ மென்று துருபகன்பா லேற்றயர்ந்தான்
முன்பு துரோணன் முருகேசா—வின்பயிக
இன்மையிமிம்பை யிரந்துதிர் வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்ட தில்.

(க௦௭)

கயமை

எஞ்சநலன் வாமதே வற்குதவான் வாசியைச்சேய்
முஞ்சியபின் லீந்தான் முருகேசா—எஞ்சலின்ந்
சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கருமபுபோற்
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ்.

(க௦௮)

ங. காமத்துப்பால்

தகையணங்குறுத்தல்

ஐக்கயினு ருக்குமணி யொண்ணை மகண்டு சூர்கொலென
மோகமிக்கான் கண்ணன் முருகேசா—வாகின்
அணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கணகருழை
மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு.

(க௦௯)

குறிப்பறிதல்

உற்றபிணி யும்மருந்து வகாசிபனோர் தான்மாயை
முற்றழிக்கண் ணெக்கின் முருகேசா—பற்றும்
இருநோக கிவன்க ணுள்ள தொருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் தந்நோய் கிருந்து.

(க௧௦)

பிணர்ச்சி மசிழ்தல்

பூரிளமை யேற்றவெருப் போகநனி துய்த்துவந்தான்
மூரி யயாதி முருகேசா—ஒரின்
அறிநோ றறிபாமை கண்டற்றாற் காமஞ்
செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டி.

(க௧௧)

நலம்புனைந்துரைத்தல்

சீந்தமிகு வாலையலத் தைத்தவவா லன்வியந்து
முந்திமண நேர்ந்தான் முருகேசா—கந்த
முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண வேயத்தோ ளவட்கு.

(ககஉ)

காதற் சிறப்புரைத்தல்

தேர்ச்சியய னிந்துமதிச் சேர்ந்துழிவாழ்ந் தேமடிவின்
மூர்ச்சித்து யாய்ந்தான் முருகேசா—நேர்ச்சியிக
வாழ்த லுயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாத
லதற்கன்ன ணீங்கு மிடத்து.

(ககஉ)

நானுத்துறவுரைத்தல்

கோனொரு ணீத்தகலி கைக்கயர்ந்தான் கோமகவான்
மூளுறுகா மத்தான் முருகேசா—வாளுறுமக்
காமக் கடும்புன லுய்க்குமே நானொடு
நல்லான்மை யென்னும் புணை.

(ககச)

அலரறிவுறுத்தல்

மேயருக்கு மாங்கதனை வெஃகியொரு நாண்முருந்த
மூயபழி பூண்டான் முருகேசா—நேயமிகக்
கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண்டற்று.

(ககடு)

பிரிவுநிறுமை

அற்றதணி யோடுதம யந்திபுன லார்த்துநான்
முற்றழிபுஞ் சோர்ந்தான் முருகேசா—பற்றி
அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் றெளித்தசொற்
தேறியார்க் குண்டோ தவறு.

(ககசு)

படர்மேலிந்திரங்கல்

ஆகமெலிந் தாள்சீதை வான்மீகி யாதரித்து
மோகமொடு நாணுன் முருகேசா—வேகமிதும்
சாமமு நாணு முயிர்காவாத் தூங்குமென்
னோன வுடம்பி னகத்து. (கக௭)

கண்ணிதுப்பழிதல்

ஒல்லையிற்கண் ணன்வருங்கொ லென்றயர்ந்தா ருத்தவன்பால்
முல்லமட மாநர் முருகேசா—புல்லலுறப்
பேணுது பெட்டா ருளர்மன்னோ மற்றவர்க்
காணு தமைவில் கண். (கக௮)

பசப்புநுபநுவல்

சீவகனீங் கப்பசந்து சேடிழந்தெய்த் தான்பதுமை
முவலிலா தோங்கு முருகேசா—ஒவலிலாச்
சாயலு நாணு மவர்கொண்டார் கைம்மாறு
நோயும் பசலையுந் தந்து. (கக௯)

தனிப்படர்மீதுதி

பற்றி னுருப்பசியைப் பார்த்தனவென்கான் சிற்சபையின்
முற்றம்ப மேவு முருகேசா—உற்ற
ஒருதலையா னின்னுது காமங்காப் போல
விருதலை யானு மினிது. (க௨௦)

நீனைந்தவர்புலம்பல்

சீத்தமுன வல்லமன்சீந் திப்பேனா வென்றுலந்தான்
முத்தநகை மாயை முருகேசா—மத்தமுறம்
யாமு முளேங்கொ லவர்கெஞ்சத் தெந்நெஞ்சத்
தோடு வுளரே யவர். (க௨௧)

கனவுநிலையுரைத்தல்

கடதலனை நாளுங் கனவனைந்தே சாரதைதான்
முதுவகை யுற்றான் முருகேசா—திதின்
நனவென வொன்றில்லை யாயிற் கனவினாற்
காதலர் நீங்கலர் மன்.

(கஉஉ)

பொழுதுகண்டிரங்கல்

அந்திப் பொழுதின்மணிச் சூடனினே வாலயர்ந்தாண்
முந்துமணி வல்லி முருகேசா—சிந்தைசெயிற்
காதல ரில்வழி மாலை கொலைக்களத்
தேதிலர் போல வரும்.

(கஉ௩)

உறுப்புநலனழிதல்

துன்பமுற்றார் தாருவனத் தோகையொம் மானைகெல்கி
முன்புவனே தோற்றே முருகேசா—வன்பிற்
பனைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள்.

(கஉ௪)

நெஞ்சொடு கிளத்தல்

மெய்த்ததவ வீடுமனை வேண்டியலைத் தேவெறுத்தூண்
மொய்த்தருழ லம்பை முருகேசா—உய்த்துணரிற்
காத லவரின ராகநீ நோவது
பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு.

(கஉ௫)

நிறையழிதல்

போகமுவர்த் தேதவன்விண் போதல்கண்டுக் கௌசிகியின்
மோகமிசுச் சென்றான் முருகேசா—வாகையினாற்
செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமநோ
யுற்றா ரறிவதொன் றன்று.

(கஉ௬)

அவர்வயின்விதும்பல்

காதலனெந் நாள்வருங்கொ லென்றுதத்தை கவவையமிக்காண்
முதுணர்வாற் றேர்ந்தும் முருகேசா—தீதின்
ஒருநா னெழுநாள்போற் செல்லஞ்சேட் சென்றார்
வருநாள்வைத் தேவரு பவர்க்கு. (கஉஎ)

குறிப்பறிவுறுத்தல்

தந்தைக் குணர்த்தித் தவன்குறிப்பைக் காந்திமதி
முந்தியுடன் சென்றாண் முருகேசா—வந்தில
பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலக்த லரிதாற்றி
யன்பின்மை குழுவ துடைத்து. (கஉஅ)

புணர்ச்சி விதும்பல்

சேற்ற மிகுபாவை வன்றெண்டர் சென்றவழி
முற்றவறைக் காணாண் முருகேசா—வுற்றவரைக்
காணுவகாற் காணென் றவறைய காணக்காற்
காணென் றவறல் லவை. (கஉக)

நெஞ்சொடு புலத்தல்

பெயரக் கணவனைமுன் வெஃகி நளாயனிதான்
புமவாத்துன் புற்றாண் முருகேசா—ஓவாமற்
கெட்டார்க்கு நட்டாரில் லென்பதோ நெஞ்சேர்
பெட்டாங் கவர்பின் செலல். (கஉ௦)

புலவி

நீளையின்பாற் செல்கெணமா னெஞ்சயர மாபுடி
மூளஞர்கோட் பட்டாண் முருகேசா—கோளகலும்
உப்பமைத் தற்றாற் புலவி யதுசிறிது
மிக்கற்ற னீள விடல். (கஉ௧)

புலவி நுணுகீகம்

இன்பி னெழுமையுரீங் கேனென்னக் காந்திமதி
முன்பு புலந்தான் முருகேசா—வன்ப தனல்
இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியல மென்றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண் டனள்.

(கந

ஊடலுவகை

காதல்குண மாலபிணக் கைத்தவிர்த்துச் சீவகன்றன்
மோதமிக்கான் கூடி முருகேசா—ஆதலினால்
உலகுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கப் பெறின்.

3
(கந

முருகேசர் முதுநெறி வேண்பா
முற்றுப்பெற்றது.

—

உ

கணபதி துணை

முருகேசர் முதுநெறி வெண்பாவின் செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
அ		ஈ		க	
அண்டமூதல	3	எண்டிவசவேசர்	9	கதிநெறியர்	1
அகதனையீமப்பலி	10	எண்டுதச	2	கற்றும்பயனில	5
அகதனற்கீழ்	22				
அகதிப்பொழுதின்	26	உ		கா	
அம்புவிமுற்	13	உற்றபிணியும்	23	காண்டலின்றி	12
அற்றதுணியோடு	24	உற்றபுறவும	9	காதலனொருநாள	27
அற்றயின்றி	2			காதலனொருநா	26
அன்பரிடர்	2	எ		காதல்குண	28
		எச்சிறப்பேய்ங்	16	காத்தகபிலற்	13
ஆ		எததனையோ	6	காமுறுமூன்	6
ஆகமெலிந்தான்	25	எய்த்துமக	12	கி	
ஆதியையும்	18			கின்னரரோ	3
ஆர்த்தபொழு	5	ஓ			
ஆர்த்தொரணபர்	19	ஒக்கலைவீட்	23	கு	
ஆலவாரியண்ண	22	ஒல்லையற்கண்ண	25	கும்பமுனியான	21
ஆன்வினையான்	14	ஔ		கோ	
இ		ஒகையினால்	18	கோடியாசன்	12
இத்தனக்கேலா	15	ஒகையினுருக்கு	23	கோதில்குதரிசன	2
இன்பினெழுமை	28	ஒருகுநீருக்கம்	4	கோனொடுநா	24
இன்னலெபல்கு	18	ஒவாச்சிவசமய	21	ச	
இன்னலொற்க	22	ஒவிலுழவன்	13	சத்திமுத	19

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
சத்தருவை	22	தா		நம்பனம்	
சந்தமிகுவாலை	24	தாசரதியுஞ்	19	நம்மரஞ்செய்	
சந்நியாசம்	7	தாதையைவெல்	16	நா	
சி		தீ		நாகவசுக்கன்	
சித்தமுளவல்ல	25	தீதெணுமிராக்கத	11	நாரதனூற்	
சித்தராமன்	7	தீதையுன்னி	10	நான்குளொடு	
சிந்துபதி	11	து		நி	
சி		துஞ்சுமன	5	நித்திரையோர்	
சேலமிலாப்	20	துற்றுநா	3	நீ	
சேவகனீங்க	25	துன்பகல்வோ	23	நீதியிற்பாஞ்சாலி	
சேவகன்சீரூ	15	துன்பமுற்றார்	26	நீளையின்புறம்	2
சூ		துன்னுவதை	3	நே	
சூரனெதிர்	15	தூ		நேசன்போற்	1
சே		தூயபலபத்திரன்	20	ப	
செம்மைப்பொரு	8	தே		பற்றறுத்து	
செற்றமிகுபரவை	27	தெய்வநிதி	10	பற்றிலனன்	
செற்றுச்சயோத	14	தெற்றியுதல்	19	பற்றினுருப்பளி	2
சென்னியனீ	11	தே		பற்றுநிரை	1
சே		தேசமலி	1	பா	
சேக்கிழார்	14	தேசருவா	21	பார்க்கவனார்	
சோ		தேர்ச்சியய	24	பாண்டவாச்செல்வ	1
சொற்றவிடை	16	தேவரையுஞ்	1	பாவமென	
த		தோ		பி	
தக்கன்மதர்	8	தொக்கிடும்பை	21	பின்னைகரம்	1
தத்திடந்	8	தொண்டருக்கேழ்	6	பூ	
தந்தைக்குணர்த்தி	27	ந		பூரிளமையேற்று	2
தன்னைவதை	8	நந்தியெதிர்	19		

செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்	செய்யுள்	பக்கம்
பொ		மே		வா	
பொன்னகா	6	மெய்த்தமிழ்	2	வாககரசர்	10
பொ		மெயத்தரும	3	வாதஞ்ஞாளி	14
பொகழுவாத	26	மெயத்தவ	26	வாரச்சதை	11
ம		மே		வாழ்கணங்க	6
மன்னையிராது	15	மேக்குவணை	8	வி	
வைவறை	4	மேயருகரு	24	விஞ்சகககை	9
மனியின்பந	9	மேவலி துமனெடு	17	வெ	
மன்னுகுழி	16	மேவாககணவனை	27	வெஞ்சுதாற்	20
மா		மை		வே	
மாண்டுக	5	மைந்தனுயந்தான்	12	வேதசன்மா	18
மாலைறுத்தி	17	யாண்டுள	15	வேதநெறி	4
மாழ்கித்தரும	7	வ		வோததிடுககண	12
மாழ்கிதி	21	வஞ்சகன்	23	வேனவியிற	14
மாழ்கிவரைவின்	20	வஞ்சகவானந்த	17		

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.

